

www.eksegersi.gr

1,30 ΕΥΡΩ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 719 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 16 ΦΛΕΒΑΡΗ 2013

Λευτεριά στον Σαμίρ Ισάουϊ

Ενα βήμα πριν
το θάνατο
ο παλαιστίνιος
απεργός
πείνας

[ΣΕΛΙΔΑ 6](#)

Πολλαπλασιαστής απάτης

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Οι κήρυκες
της υποταγής
και η ταξική
αντίσταση

[ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

Καταστολή και ενάντια στους αγρότες

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

Ετοιμάζουν νέες
συγχωνεύσεις-
καταργήσεις
σχολείων

[ΣΕΛΙΔΑΣ 10](#)

Νέα προκλητική παροχή στους καναλάρχες

[ΣΕΛΙΔΑ 13](#)

Χρυσή Αυγή
Νεοναζιστικές
αγκαλιές με
τους επιγόνους
του Χίτλερ!

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

**Είναι η
KINEZΟΠΟΙΗΣΗ
(και όχι ο Μέργος ή ο Βρούτσης)**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

16/2: Λιθουανία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1918), ΗΠΑ: Γιορτή μουλαριού 16/2/1921: Συγκρούσεις στρατού και εργαζομένων στον Βόλο 16/2/1933: Αστυνομικοί κατά εργατών στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης, εκατό νεκροί και τραυματίες 16/2/1935: Στρατιωτικός νόμος μετά από εξέγερση και συγκρούσεις στοιχιδημοκρατών με τον στρατό (Αυστρία) 16/2/1968: Διάσπαση του ΚΚΕ 17/2/1905: Βόμβα σκοτώνει τον δούκα Σεργκέι Αλεξάντροβιτς, θείο και σύμβουλο του τσάρου Νικολάου Β' 17/2/1907: Αναρχικοί-σοσιαλδημοκράτες εκτελούν το μέλος του κρατικού συμβουλίου βαρόνο Μπουντριέργκ, και απαλλοτριώνουν 17.000 ρουβλιά 17/2/1972: Βόμβες (ΑΑΑ) σε αυτοκίνητα έξων αποστολών σε Κηφισία και Πολιτεία 17/2/1973: Συγκρούσεις αστυνομίας-φροτήτων στη Νομική, ανακοινώνονται άλλες 51 διακοπές αναβολής στράτευσης 18/2: Ισραήλ: Ημέρα μητέρας 18/2/1884: Η αστυνομία καταστρέψει στη Μόσχα όλα τα αντίτυπα του βιβλίου «Αυτά που πιστεύω» του Λέοντα Τολστού 18/2/1952: Ελλάδα και Τουρκία προσχωρούν στο ΝΑΤΟ 18/2/1961: Σύλλαμβάνεται ως ταραχοποιός σε αντιπυρηνική διαδήλωση (Λονδίνο) ο 89χρονος Μπέρτραντ Ράσελ και φυλακίζεται για μια βδομάδα 19/2: Αιθιοπία: Ημέρα μαρτύρων (1930) 19/2/1947: Ανακοινώνεται η ίδρυση του Στρατοπέδου Εθνικού Φροντιματισμού της Μακρονήσου 19/2/1977: Βόμβα ακροδεξιών στα γραφεία της Πολιτιστικής Λέσχης Πλακατίου 19/2/1986: Δύο βόμβες στο ΥΠΕΧΩΔΕ (ΕΛΑ) 19/2/1990: Εκτέλεση ψυχίστρου Μάριου Μαράτου («Επαναστατική Άλληλεγγύη») 19/2/1998: Βόμβα στα γραφεία της «General Motors» (17N) 20/2/1973: Βόμβες (ΕΑΝ) σε αυτοκίνητα έξων αποστολών στο Παλαιό Φάληρο 20/2/1974: Σύλληψη 35 γηγετικών στελεχών του ΚΚΕ 20/2/1977: Βόμβα στην αποθήκη προϊόντων Στασινόπουλου (ΕΛΑ) 20/2/1991: Η Άλεκα Παπαρήγα εκλέγεται ΓΓ του ΚΚΕ 20/2/2000: Ο υπαστυνόμος Β' Θιδωρής Χαλουλάκος πυροβολεί και αφήνει παράλυτο τον 18χρονο μαθητή Σωτήρη Κατσιώτη 21/2: Ημέρα μητρικής γλώσσας, ημέρα ξεναγών, Μπαγκλαντές: Ημέρα μαρτύρων (1952) 21/2/1907: Οι μπολσεβίκοι Πάβελ Γκούλεφ και Μιχαήλ Φρούνζε εκτελούν τον υπαστυνόμο Νικήτα Περλόφ (Ρωσία) 21/2/1965: Δολοφονία Μάλκολμ-Χ 21/2/1973: Οι φοιτητές της Νομικής εξεγείρονται κατά της χούντας, κατάληψή της σχολής από 4.000 φοιτητές 21/2/1985: Εκτέλεση εκδότη «Απογευμοτινής Νίκου Μουφεράτου και οδηγού του Γιώργου Ρουσέτη (17N) 22/2/2: Ημέρα προσκοπισμού, Ινδία: Ημέρα μητέρας 22/2/1973: Βόμβα στο πεδίο του Αρεως, τραυματισμός δύο περαστικών 22/2/1977: Βόμβα σε κατάστημα της ΠΕΣΙΝΕ στη Ιλίσια (ΕΛΑ) 22/2/1989: Βόμβες σε Κολωνάκι, Χαλάνδρι και Βριλήσσια (17N) 22/2/2008: Ο Σουδανός Abdulkarim Yahya Idris ξυλοκοπείται μέχρι θανάτου από τρεις αστυνομικούς (Ομρονια).

● Να μην πετύχει και ο Σαμαράς το «δριμόβο» του στις Βρυξέλλες; ●●● Μόνο που θα ήρεπε να το προσέξουν λίγο οι γκεμπελίσκοι του Μαξίμου ●●● Γιατί και ο Γιωργάκης, ο Παπακωνσταντίνου, ο Βενιζέλος όλο «δριμάμβους» κατήγαγαν στις Βρυξέλλες και τα «δάμε τα χαΐρια τους στην Αθήνα» ●●● «Αμα είχαμε άλλους δέκα σαν αυτόν, δεν θα είχαμε πρόβλημα», δήλωσε ο Μητσοτάκης για τον Στουρνάρα ●●● Κατάλαβες Κυριάκο ή να σου το κάνει νιανιά; ●●● Και βέβαια, ο Στουρνάρας αποκάλυψε ότι τηλεφώνησε στον επίτιμο για να τον ευχαριστήσει ●●● Κάποιος να του πει πως άμα λέει καλά λόγια ο Μητσοτάκης τα περνάμε στο ντούκου ●●● Λαμόγιο της φτήνιας και άλλη στενή συνεργάτιδα της Μέρκελ! ●●● Αποκλείεται, αυτά δεν γίνονται σε χώρες με προτεσταντική ιδική ●●● Ετοιμησης τους σαν συνέχεια κάτι δικά μας λαμόγια με πνεύμα Νενέκου; ●●● Ενώ εμείς λέμε ότι η ανηδικότητα, η διαφορά και η λαμογιά διατρέχουν οριζόντως και καδέτως τον καπιταλισμό ●●●

Και δεν γνωρίζουν σύνορα, έμνη, δρησκείες ●●● Σαν σ' αρέσει μπαρμπα-Νάσσο, ξαναπέρνα από τα Ιμια ●●● Τι όργανα και κουραφέζαλα ●●● Πήρε τον πούλο με συνοπτικές νυκτερινές διαδικασίες ●●● Οχι πως μας πέφτει λόγος, αλλά όσο να 'ναι κάτι τέτοια δεν συνηδίζονται στους κόλπους της «ανανεωτικής αριστεράς» ●●● Αυτά, όμως, την εποχή του 4%, όχι την εποχή του 27% ●●● «Ο σύζυγός μου είναι σοδαρός και όχι σοδαροφανής», δήλωσε η Μπουμπούκα για τον Μπουμπούκο ●●● Ουδέν σχόλιον! ●●● Πήραμε δελτίο του Ελληνο-

αμερικανικού Συμβουλίου, που δα τιμήσει τη Γιάννα Αγγελοπούλου-Δασακάλη σε τελετή που δα γίνει στο Λος Αντζελες στις 30 Μάρτη ●●● Γιατί το σχολιάζουμε; ●●● Γιατί η μαντάμ αναφέρεται ως «πρέσβειρα της Ελληνικής Δημοκρατίας» ●●● Τον έχει ακόμη τον τίτλο; ●●● Παιάρνει και λεφτά μήπως; ●●● «Ούτε εγώ θα είμαι σαν άλλος Ζαχαριάδης, ένας ηγέτης της αριστεράς που δα εξοντώνω τους αντιπάλους μου» δήλωσε ο Τσίρας ●●● Κι η μηλωνύ τον άνδρα της με τους πραματευτάδες λένε στο χωριό μου ●●● Αγόρι μου, ούτε με μια τρί-

βάλθηκαν να μας πείσουν ότι ο φασίστας Γιόζεφ Ράτσινγκερ προνούσε για τους λαούς που τους καθιστούν «περιοστέρο φτωχούς και δυστυχείς τα τοκογλυφικά υπερεθνικά κεφάλαια». Το είχε πει το 2009, πάνω στο φρύντωμα της κρίσης. Τα λένε αυτά λες και δεν ξέρουμε τι ρόλο παίζει η Τράπεζα του Βατικανού, επιλέκτα στελέχη της οποίας υπήρξαν ο Πρόντι, ο Μόντι και ο Ντράγκι.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

◆ Μούγκα οι χρυσαυγίτες για την απεργία των ναυτεργατών και την επιστράτευσή τους από τη «μνημονιακή» συγκυβέρνηση. Μόλις τους «έκραξε» η «Ελληνοφρένειο», εστειωσαν μέσα σε μια ώρα να βγάλουν ανακοίνωση για να πουν ότι «στηρίζουν τον δίκαιο αγώνα και τα αιτήματα των Ελλήνων ναυτεργατών». Μόνο που αυτό έγινε το μεσημέρι της Πέμπτης 7 Φλεβάρη. Δύο 24ωρα μετά την επιστράτευση και ένα 24ωρο μετά τη λήξη της απεργίας! Τα γιουσουφάκια των εφοπλιστών, για τους οποίους τόσα δάκρυα έχουν χύσει από το βήμα της Βουλής, νομίζουν ότι μπορούν να κοροϊδεύουν με τόσο χοντροκομμένα τρίκ. ◆ Η «απορία» του τεχνοκράτη που βλέπει μόνο αριθμούς. Δήλωσε ο Στουρνάρας (Mega 31.1.13): «Πριν από μερικά χρόνια, το 2009, το έλειμμα ήταν 15% του ΑΕΠ, τώρα πρέπει να το πάμε στο 3%. Από κάπου πρέπει να εξοικονομήσουμε χρήματα. Μου ασκείται κριτική-καλοδεχούμενη- αλλά είναι θεωρητική. Μακάρι να είχαμε τη

δυνατότητα να μειώναμε φόρους». Κάτι τέτοιοι τύποι είναι αδιστακτοί και γι' αυτό ο Σαμαράς έβαλε τον Στουρνάρα στο Οικονομικών και τον στηρίζει. ◆ Προς «Εφημερίδα των Συντακτών». Το να κάνεις φωτομοντάζ που να δείχνει αληθοφανές είναι έτοι μιας αλλιώς «κιτρινιών». Ακόμα και όταν το αναφέρεις. Οταν το κάνεις για να εκθέσεις τους νεοναζί και δεν σκέφτεσαι τα παρεπόμενα, τους έχεις προσφέρει μεγιστηριακή υπηρεσία. Στοιχειώδης πολιτική εξυπηρέτηση. ◆ Ελληνικό φουστανέλα-γουέστερν της δεκαετίας του '60, με πρωταγωνιστές όχι Ανέ-

τητα. Σε κάτι τέτοια είναι μανούλες οι παπάδες όλων των δομογάτων. Στην Ελλάδα, πάντως, κάποιοι

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εκφράζω την πίστη ότι θα καταφέρουμε να εξεπεράσουμε τις δυσκολίες οι οποίες δεν αφορούν μόνο την Ελλάδα και την Κύπρο, βεβαίως μας αφορούν, αλλά όχι μόνο, αφορούν ολόκληρη την Ευρώπη και τον κόσμο. Και θα βαδίσουμε με σγουριά και αυτοπεποίθηση προς ένα ελπιδοφόρο μέλλον. Είμαι βέβαιος ότι θα συνεχιστεί η αγαστή συνεργασία, η συνεχής επαφή και ο συντονισμός δράσης μεταξύ της Κύπρου και της Ελλάδας. Εγώ, ογαπητέ Αντώνη, ως απλός πολίτης, από εδώ και πέρα, της Κυπριακής Δημοκρατίας θελωνα σε ευχαριστήσω για τη φιλία σου και να εκφράσω και την εντημότητα, αν κρίνονται οι οποιεσδήποτε εμπειρίες μου ωφελημένες να τις μοιραστώ μαζί σας. Θέλω να θεωρείτε πραγματικό αδελφό, φίλο.

Δημήτρης Χριστόφριας

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Στη Γαλλία και στην Ισπανία κάποιαν μέσα σε διάστημα ολίγων μηνών η δισχειριστική κυβερνητική αξιοποιία τόσο της Κεντροαριστεράς όσο και της Κεντροδεξιάς - Δεξιάς, στην Ιταλία διαλύθηκε ο μύθος του υπεράνων κομμάτων τεχνοκράτη που δίνει τη λύση που δεν μπορούν να δώσουν οι πολιτικοί, με την πολιτική νεκρανάσταση του Μπερλουσκόνι να αναδεικνύεται σε αστάθμητο παράγοντα. Πρόκειται για καταλυτικές ανατροπές του πολιτικού σκηνικού,

η θέση του ΣΥΡΙΖΑ για το ΝΑΤΟ, αλλά και για τον τρόπο λειτουργίας της βάσης της Σουδάς, που για αυτούς είναι υψηλής στρατηγικής σημασίας. Η απάντηση που έλαβαν είναι ότι παρά τις όποιες ιδεολογικές διαφορές, δεν υπάρχει πρόθεση απεμπόλησης των δικαιωμάτων που απορρέουν για τη χώρα μας από την Ατταλική Συμμαχία.

Το Βήμα

Δεν ε

Πολλαπλασιαστής απάτης

«Εμείς πρώτοι θέσαμε το θέμα της διόρθωσης του λάθους με έναν μη δημαγωγικό και δημιουργικό τρόπο και ήρθε σήμερα ο κ. Τσίπρας, 24 ώρες μετά, και κομίζει γλαύκα στην Αθήνα». Η δήλωση έγινε από τον Στουρνάρα στις 12 Φλεβάρη και είναι γελοία, τύποις και ουσία. Τύποις, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ έχει κάναν μήνα που έχει κάνει σημαία του το ζήτημα του «λάθους του ΔΝΤ», επομένως δεν μιλησε με καθυστέρηση 24 ωρών. Ουσία, γιατί ο Στουρνάρας κανένα θέμα δεν έθεσε επισήμως στις Βρυξέλλες. Τον κάρφωσε, άθελά του μάλλον, ο νέος πρόεδρος του Eurogroup Γερούν Ντεισελμπουρ, ο οποίος δήλωσε, απαντώντας σε ερώτηση έλληνα ανταποκριτή, ότι «η συζήτηση για τους δημοσιονομικούς πολλαπλασιαστές περιορίστηκε σε ένα γενικό θεωρητικό και ακαδημαϊκό επίπεδο»!

Η κυβερνητική προπαγάνδα, βέβαια, προκειμένου ν' αδειάσει τον ΣΥΡΙΖΑ, βάλθηκε να πείσει τον ελληνικό λαό, ότι ο Στουρνάρας άρχισε στις Βρυξέλλες να δίνει τη μάχη! Ο ίδιος ο Στουρνάρας, όμως, όταν είχαν αρχίσει να έρχονται η μία μετά την άλλη οι «αυτοκριτικές» δηλώσεις στελεχών του ΔΝΤ και ο ΣΥΡΙΖΑ να ανακινεί το θέμα, είχε δηλώσει στα «Νέα»: «Το λάθος έχει ήδη ληφθεί υπόψη στο πρόγραμμα. Οταν η ύφεση είναι μεγαλύτερη, θα μπορούμε να αναπροσαρμόζουμε τον στόχο του ελεύματος. Αυτό έγινε άλλωστε ήδη και το 2012, όταν το πρωτογενές έλλειμα προβλεπόταν να κλείσει στο 1% του ΑΕΠ αλλά τελικά, λόγω μεγαλύτερης ύφεσης, έφτασε στο 1,5% του ΑΕΠ και οι εταίροι μας το έκαναν δεκτό. Επιπλέον, αυτό το γεγονός, της μεγαλύτερης ύφεσης, είναι που οδήγησε τους εταίρους μας στην απόφαση για περαιτέρω μείωση του χρέους» (εννοεί την επαναγορά ομολόγων). Η δήλωση έγινε στα «Νέα» (2-3 Φλεβάρη). Μια βδομάδα μετά, ο Στουρνάρας που δήλωνε ότι δεν υφίσταται θέμα και ότι το λάθος έχει ήδη παρθεί υπόψη, εμφρανίστηκε να έχει βάλει θέμα στο Eurogroup!

Είναι φρανερό πως το προπαγανδιστικό επιτελείο της συγκυβέρνησης εκτίμησε ότι η προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ «πιάνει τόπο» και έβαλε τον Στουρνάρα να κάνει αυτές τις δηλώσεις, βγαίνοντας στον ΣΥΡΙΖΑ... από τ' αριστερά. Εκεί, όμως, που η κυβερνητική προπαγάνδα προσπαθούσε ν' αποκτήσει κάποιο πλεονέκτημα, ήρθε ο Ολι Ρεν και τους έκανε μαντάρα τα σχέδια, με τις δηλώσεις του και

με τη δημοσιοποίηση της επιστολής που έστειλε στους υπουργούς-μέλη του Eurogroup. Ο Ρεν υποστηρίζει πως οι αστοχίες του ελληνικού Μνημόνιου οφείλονται στην πολιτική αστάθεια που κυριάρχησε στην Ελλάδα το 2012 (εννοεί τις εκλογές) και ελάχιστα στις όποιες λάθος προβλέψεις της τρόικας. Την πέφτει, μάλιστα, με κομψό τρόπο, στα στελέχη του ΔΝΤ που αναφέρθηκαν δημόσια και με «αυτοκριτική διάθεση στο ζήτημα του περιβόλου «πολλαπλασιαστή».

Ο Ρεν έχει τους λόγους του και κάνει αυτές τις δηλώσεις. Πρέπει να υπερασπιστεί το γερμανο-ευρωπαϊκό κεφάλαιο από την επίθεση του αγγλοσαξονικού, η οποία υλοποιείται και με τις δηλώσεις των στελεχών του ΔΝΤ, όπως πολλές φορές έχουμε εξηγήσει. Τι ζητά το ΔΝΤ, λειτουργώντας ως εργαλείο του αγγλοσαξονικού κεφαλαίου;

Ας ξαναδούμε, λοιπόν, το ζήτημα, από διαχειριστική μέτρα, όπως το «κούρεμα», η μείωση επιτοκίων, η παράταση στην εξόφληση των νέων δανείων, η διετής παράταση στο πρόγραμμα των Μνημονίων. Με τον ίδιο τρόπο θα συνεχίσουν να διαχειρίζονται το πρόγραμμά τους και στο μέλλον.

Ο περιβόλος «πολλαπλασιαστής» δεν είναι παρά μια τεχνική μεταβλητή, με την οποία ρυθμίζονται οι οικονομικές και πολιτικές αποφάσεις. Δηλαδή, πρώτα καταλήγουν σε μια πολιτική συμφωνία, καθορίζοντας το οικονομικό αποτέλεσμα που θέλουν, και μετά βάζουν όποιον «πολλαπλασιαστή» βολεύει για να φαίνεται η συμφωνία τους «οικονομικά ορθή».

Το ελληνικό κράτος έπρεπε να αποπληρώσει τις δύσεις των χρεών του και να χρηματοδοτήσει τα ελλείμματα που εξακολουθούνται δάνεια, τα οποία έφταναν ίσα-ίσα για την αποπληρωμή των προγραμμάτων. Ταυτόχρονα, απαιτήσαν να εφαρμοστεί ένα πρόγραμμα σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας, ώστε να μηδενιστούν τα νέα ελλείμματα, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων οφειλόταν στην τακτικότατη αποπληρωμή των τοκοχρεούσιων των προγραμμάτων δάνειων. Ηξεραν πολύ καλά, ότι αυτή η δημοσιονομική πολιτική, σε συνδυασμό με την κινεζοποίηση των εργαζόμενων του ιδιωτικού τομέα, θα προκαλούν τα βαθιά καπιταλιστική ύφεση. Επρεπε, όμως, να παραμιθιάσουν τον ελληνικό λαό, ότι η ύφεση θα είναι πολύ μικρή και παροδική. Ετσι, διαμόρφωσαν τον «πολλαπλασιαστή» σε ύψος που να τους επιτρέπει να κάνουν αυτή την προπαγάνδα.

Εχει απόλυτο δίκιο ο Βενιζέλος όταν λέει ότι το λάθος στον «πολλαπλασιαστή» δεν ανακαλύφθηκε τώρα, επειδή το παραδέχτηκε ο Μπλανσάρ του ΔΝΤ, αλλά ήταν γνωστό από το 2011, όταν έπεισαν έξω οι προβλέψεις του πρώτου Μνημονίου. Αυτό επαναλήφθηκε το 2012 και θα επαναληφθεί το 2013 και το 2014 (σύγχρονα). Γιατί, λοιπόν, γίνεται ντόρος τώρα; Επειδή το «παραδέχται» το ΔΝΤ, παιζόντας το δικό του παιχνίδι κόντρα στη γερμανοκρατούμενη Ευρωζώνη;

Πώς διαχειρίστηκαν την προδιαγραμμένη αποτυχία

emens.

του προγράμματός τους οι τροϊκοί; Με διαχειριστικά μέτρα, όπως το «κούρεμα», η μείωση επιτοκίων, η παράταση στην εξόφληση των νέων δανείων, η διετής παράταση στο πρόγραμμα των Μνημονίων. Με τον ίδιο τρόπο θα συνεχίσουν να διαχειρίζονται το πρόγραμμά τους και στο μέλλον.

■ Ο Μπένι σε ρόλο τερματοφύλακα

Πρόβλημα με τα δείπνα γενικώς δεν έχει ο Βενιζέλος (χωρίο που φοίνεται...), όμως στα πολιτικά δείπνα που συμπεριλαμβάνει τις τελευταίες μέρες σήμουρα δεν το φχαριστιέται το φάτ. Ξέρεις τι είναι να είσαι ο Βενιζέλος, να έχεις για τον εαυτό σου την ιδέα ότι δεν υπάρχει πιο έξυπνος άνθρωπος στον κόσμο και πιο μπριλάντε πολιτικός και να είσαι αναγκασμένος να παραθέτεις δείπνο σε κάθε Φούρουτο, μπας και μπρέσεις να κάνεις ένα ευπρόσωπο συνέδριο και ν' αποφύγεις το «πυρ ομάδων»; Ξέρεις τι είναι να σε κατηγορούν προβεβλημένα στελέχη (και όχι μόνο ο Πλαναριώτακόπουλος), ότι έχεις γίνει ουρά του Σαμαρά και συνέδριο πολιτικό και όχι «οργανωτιστικό»; Ξέρεις τι είναι να διακηρύσσεις, για πρώτη φορά στην ιστορία του ΠΑΣΟΚ, «ναι στα ρεύματα ιδεών αλλά όχι στις φράξεις και τις παρέες»;

Ο Μπένι διακατέχεται από την ογκώνα του τερματοφύλακα πριν από το πέναλτι και δεν υπάρχει τίποτα που να του εμπνέει αισιοδοξία. Τον φτύνει αικόμα και ο Σημίτης, που φροντίζει να διαμηνύει πως δε θα πάει στο συνέδριο, γιατί ο Βενιζέλος δεν έχει πολιτική στρατηγική. Την ίδια στιγμή, όμως, λέει πως δεν πρέπει να σταματήσει η στήριξη της κυβέρνησης. Μ' άλλα λόγια, του λέει ότι καλά κάνει που στηρίζει την κυβέρνηση Σαμαρά, αλλά πρέπει να συνειδητοποιήσει πως είναι ιστορικά άτυχος και γι' αυτό θα πρέπει να περιοριστεί στο ρόλο ενός μεταβατικού αρχηγού στη χειρότερη στιγμή της ιστορίας του ΠΑΣΟΚ. Αντε να το δεχτεί αυτό ένας Μπένι.

Το πρόβλημα του ΠΑΣΟΚ είναι υπαρξιακό και κανένας δεν μπορεί να του το λύσει. Είναι υπεύθυνο για τη «μνημονιακή» πολιτική και συνεχίζει να τη στηρίζει από κυβερνητικές θέσεις, γιατί δεν μπορεί να κάνει αλλιώς. Ο Βενιζέλος δεν έχει παρά να παραστήσει τον δημοκρατικό, τον ήπιο, τον ανεκτικό, μπας και καταφέρει να μαζέψει και τους αποστρατευμένους βαρόνους στο συνέδριο, το οποίο ελπίζει να ελέγχει αφού ο δικοί του άνθρωποι ελέγχουν το μηχανισμό. Μετά... βλέποντας και κάνοντας.

Το «κλου» στην ογκωνίδη προσπάθεια του Μπένι είναι (μέχρι στιγμής) η επιστολή προς ΔΗΜΑΡ και Κουβέλη σε στιλ «κολύτερα ο δυο μας». Ερίξε τα μούτρα του, δηλαδή, κάνοντας την ανάγκη φιλοτιμία. Η πρώτη απάντηση ήταν «θα διαβάσουμε την επιστολή και θα τοποθετηθούμε». Η επιτή της ουσίας απάντηση θα είναι «καλύτερα μονάχοι». Διότι ο Κουβέλης αυτή τη στιγμή δεν αντιμετωπίζει άμεσο πρόβλημα επιβίωσης. Στην τελευταία συνεδρίαση της ΚΕ της ΔΗΜΑΡ μετρήσε την αποχώρηση του Νεφελούδη (αναμενόμενη) και ελάχιστα λευκά από τους υπόλοιπους διαφωνούντες και έτοι ο Κουβέλης αυτή τη στιγμή δεν αντιμετωπίζει άμεσο πρόβλημα επιβίωσης. Στην τελευταία συνεδρίαση της ΚΕ της ΔΗΜΑΡ μετρήσε την αποχώρηση του Νεφελούδη (αναμενόμενη) και ελάχιστα λευκά από τους υπόλοιπους διαφωνούντες και έτοι ο Κουβέλης κατοχύρωσε τη θέση του και την πολιτική που αικολουθεί. Γιατί, λοιπόν, να προσφέρει χέρι βοήθειας στον Βενιζέλο; Προτιμά να τον δει να πνίγεται στα προβλήματα, για να γίνει αυτός ηγέτης της «Κεντροαριστεράς». Την πόρτα δε θα την κλείσει, βέβαια, αλλά μια δικαιολογία θα βρει για να μην ανταποκριθεί στην πρόταση Βενιζέλου. Άλλωστε, και η πρόταση Βενιζέλου έγινε για να γίνει. Τι σόδιάλογος μπορεί να γίνει σε δυο βδομάδες, μέχρι το συνέδριο του ΠΑΣΟΚ;

■ Ακρατος τυχοδιωκτισμός

«Αυτό, όμως, που

Τιμωρούν τους εργαζόμενους τα λαμόγια της Barclays

Θυμόσαστε το σκάνδαλο της βρετανικής τράπεζας Barclays, που αναδείχθηκε σε ένα από τα μεγαλύτερα οικονομικά σκάνδαλα στη μεταπολεμική ιστορία της Βρετανίας; Τότε που οι «αδιάφθοροι» της τράπεζας, που έστελναν τις εκτιμήσεις τους για την διαμόρφωση των τιμών των επιτοκίων δανεισμού Libor και Euribor, βάσει των οποίων γίνονται εκαπομμύρια συναλλαγές παγκόσμια, έβαλαν το χεράκι τους για να μαγειρέψουν τα επιτόκια για να κάνουν τη χάρη σε κερδοσκόπους του χρηματιστηρίου; Γράφαμε τότε (βλ. «Κόντρα» αρ. φ. 695, 14/7/2012, http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=17330&cat_id=20&pos=2&issue_id=458): «Κάποια στιγμή το σκάνδαλο θα κοπάσει, η Barclays θα πληρώσει (αδιάφορο αν θα πληρώσει περισσότερα) ή λιγότερα από αυτά που έβγαλε) και το σκάνδαλο που λέγεται καπιταλισμός, τζογάρισμα τεράστιων ποσών στα χρηματιστήρια και αδυσώπητη εκμετάλλευση της μισθωτής εργασίας θα συνεχιστεί, μέχρις ότου η εργαζόμενη κοινωνία βγει από το σημερινό βυζύκο και απαιτήσει το δικαίωμά της στην πραγματική ζωή, σε μια κοινωνία κομμουνιστική, χωρίς εκμεταλλεύτες και εκμεταλλεύμενους».

Ετοι κι έγινε. Η τράπεζα αναγκάστηκε να πληρώσει 2.45 δισ. λίρες (2.85 δισ. ευρώ) για να αποζημιώσει πελάτες της που εξαπατήθηκαν από τα κακόφημα «μαγειρέματα». Γι' αυτό και το προ φόρων κέρδος συρρικνώθηκε στα 246 εκατ. λίρες το 2012, αντί των 5.9 δισ. που είχε σημειώσει τον προηγούμενο χρόνο. Ποιο το αποτέλεσμα; Η τράπεζα αποφάσισε να απολύσει 3.700 εργαζόμενους σε Ευρώπη και Ασία. Να... τιμωρήσει τους «συνήθεις υπόπτους», προκειμένου να διασφαλίσει τα κέρδη της. Ετοι λειτουργεί το κεφάλαιο και για να πάψει να λειτουργεί έτσι θα πρέπει να πάψει να είναι κεφάλαιο...

Τα μυστικά κολαστήρια της CIA

Η έκθεση της ανθρωπιστικής οργάνωσης Open Society με τίτλο «Πολικοφυιοίση των βασανιστηρίων» αποκαλύπτει ότι 54 χώρες συνεργάστηκαν με την αμερικανική CIA κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων απαγωγής και μεταφοράς σε διάφορες μυστικές φυλακές ανά τον κόσμο υπόπτων για «τρομοκρατία».

Αυτές οι επιχειρήσεις ξεκίνησαν μετά το πολεμικό χτύπημα στους Διδυμούς Πύργους της Νέας Υόρκης το Σεπτέμβρη του 2001 και συνεχίζονται μέχρι σήμερα, ενώ με απόφαση του νεοεκλεγέντα Ομπάμα και λόγω του σάλου τότε υποτίθεται ότι έκλεισαν τα μυστικά κολαστήρια της CIA. Παρά το γεγονός ότι υπήρξαν αγωγές ενάντια σε αμερικάνους αξιωματούχους για εμπλοκή τους σε βασανιστήρια κρατουμένων, δεν υπήρξε καμία δίωξη εναντίον τους με εντολή του Ομπάμα.

Οι χώρες οι οποίες συνεργάστηκαν με τη CIA παρείχαν αεροδρόμια για τις διαβόητες μυστικές πτήσεις μεταφοράς κρατουμένων, συνέλαβαν στο έδαφός τους και παρέδωσαν στη CIA υπόπτους για τρομοκρατία, βασάνισαν κρατούμενους προκειμένου να τους αποσπάσουν πληροφορίες, παρείχαν φυλακές για κράτηση υπόπτων και έδιναν στη CIA πληροφορίες που είχαν στη διάθεσή τους για υπόπτους.

Ο τότε διευθυντής της CIA Τζόν Μπρέναν είχε δηλώσει το 2005 σε συνέντευξη του σε αμερικανικό τηλεοπτικό δίκτυο, ότι οι απαγωγές και οι «ενισχυμένες τεχνικές ανάκρισης» κρατούμενων, όπως ονομάζουν τα βασανιστήρια οι Αμερικανοί, ήταν απολύτως αναγκαίες στον πόλεμο εναντίον της τρομοκρατίας, προκειμένου να αποσπάσουν πληροφορίες από τον εχθρό. Να σημειωθεί ότι οι 136 άνθρωποι που είχαν πέσει θύματα απαγωγής, βασανισμού και φυλάκισης από τη CIA δεν δικάστηκαν ποτέ, ενώ πολλοί απ' αυτούς παραμένουν κρατούμενοι στο κολαστήριο του Γκουαντανάμο.

Από τη λίστα με τις 54 χώρες συνεργάτες των βασανιστών της CIA δεν θα μπορούσαν βέβαια να λείψουν η Ελλάδα και η Κύπρος, που πρόσφεραν αεροδρόμια και εναέριο χώρο για τη μεταφορά κρατούμενων από και προς τις μυστικές φυλακές της CIA σε χώρες της Ευρώπης.

Παρά την απόφαση της κυβέρνησης Ομπάμα το 2009 να κλείσει τις μυστικές φυλακές ανά τον κόσμο, δεν τερματίστηκε η απαγωγή υπόπτων, ενώ διατηρούνται οι μυστικές φυλακές που προορίζονται για μικρής διάρκειας κράτηση υπόπτων για τρομοκρατία μέχρι να μεταφερθούν στις ειδικά διαμορφωμένες φυλακές για τέτοιες περιπτώσεις.

■ Τυνησία

Στην κόφη του ξυραφιού

Στην κόφη του ξυραφιού βρίσκεται η πολιτική κατάσταση στην Τυνησία, μετά από τις αιματηρές συγκρούσεις της προηγούμενης βδομάδας, που είχαν ως αποτέλεσμα το θάνατο ενός μπάτσου και τον τραυματισμό 59 ατόμων, σύμφωνα με το υπουργείο Εσωτερικών. Οι συγκρούσεις έσπασαν με αφορμή τη δολοφονία του ηγέτη του κόμματος των «Δημοκρατών Πατριωτών» Ταύκρι Μπελοϊντέν εξώ από το σπίτι του, την προηγούμενη Τετάρτη.

Οι συγκρούσεις και οι διαδηλώσεις με αίτημα την παραίτηση της κυβέρνησης προκάλεσαν πολιτική κρίση στη χώρα, δύο χρόνια μετά την πρώτη εξέγερση στον αραβικό κόσμο, που απετελέσεις και το εφαλτήριο για το έσπασμα της «αραβικής άνοιξης». Το κυβερνών ισλαμιστικό κόμμα Ενάχντα (που ηγείται της τρικομματικής κυβέρνησης συνεργασίας) απέρριψε το σχέδιο παραίτησης της κυβέρνησης και αντικατάστασή της από τη «τεχνοκρατική», που πα-

ρουσιάστηκε από τον πρωθυπουργό Τζεμπαΐλ, ο οποίος είναι και μέλος του. Οι κλυδωνισμοί ώμως μέσα στην κυβέρνηση συνεργασίας εντάθηκαν, όταν το «Κογκρέσο για την Δημοκρατία», το κόμμα του προέδρου Μαρτζούκι, που συμμετέχει στην κυβέρνηση, απελήσει το Σαββατοκύριακο ότι θα αποσυρθεί από αυτή, πράγμα που τελικά ανέστειλε μέχρι να τελειώσουν τα παζάρια που βρίσκονται σε εξέλιξη.

Ισως τη στιγμή που διαβάζετε αυτές τις γραμμές να έχει βρεθεί μία συμβιβαστική φόρ-

μουλα και να μη σχηματιστεί νέα κυβέρνηση, καθώς οι διαδηλώσεις φαίνεται ότι έχουν κοπάσει. Το βέβαιο ώμως είναι, ότι καμία «σταθερότητα» δεν μπορεί να επελθεί όσο η χώρα εξακολουθεί να μαστίζεται από τη φτώχεια και την ανεργία. Η τελευταία έχει ξεπεράσει το 18%, ποσοστό που είναι πολύ χειρότερο στις κεντρικές επαρχίες από όπου ξεκίνησε η εξέγερση πριν από δύο χρόνια. Σύμφωνα με παλαιότερο άρθρο του πρακτορείου Ρόιτερς (το Μάιο του 2011, φτάνει το 24.7%, δηλαδή υπερεξαπλάσια από όσο εμφανίζοταν στα χρόνια του δικτάτορα Μπεν Άλι (μέλους της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, για να μην ξεχνιόμαστε), που ανατράπηκε από την εξέγερση του Γενάρη του 2011.

■ Μαρόκο

Στρατοδικεία δικάζουν Σαχράουι αγωνιστές

Την Παρασκευή 8 Φλεβάρη ξεκίνησε στην πρωτεύουσα του Μαρόκο Ραμπάτη η δίκη 24 σαχράουι αγωνιστών. Η δίκη γίνεται σε στρατοδικείο, μολονότι αυτό απαγορεύεται όχι μόνο από τη διεθνή αλλά και από τη μαροκινή νομοθεσία. Οι συλλήψεις των αγωνιστών είχαν γίνει στις 8 Νοέμβρη του 2010, μέρα κατά την οποία ο στρατός εισέβαλε και διέλυσε την κατασκήνωση διαμαρτυρίας χιλιάδων Σαχράουι κοντά στη Λαγιούν, πρωτεύουσα της Δυτικής Σαχράους. Εκτοτε βρίσκονται προφυλακισμένοι με τη δίκη τους να έχει αναβληθεί τρεις φορές μέχρι σήμερα.

Στις 9 Οκτώβρη του 2010, χιλιάδες Σαχράουι κατασκήνωσαν στην περιοχή Γκντιμ Ιζίκ, η οποία βρίσκεται 12 χιλιόμετρα από τη Λαγιούν της Δυτικής Σαχράους, διαμαρτυρόμενοι για τη φτώχεια αλλά και την πολιτική διακρίσεων απέναντι στο λαό των Σαχράουι από την κυβέρνηση του Μαρόκο.

Η κατασκήνωση διαμαρτυρίας διήρκεσε περίπου ένα μήνα και θεωρήθηκε από την κυβέρνηση του Μαρόκο πριν την εισβολή. Μετά την εισβολή του στρατού στην κατασκήνωση, οι διαδηλωτές κατευθύνθηκαν προς τη Λαγιούν, όπου συγκρούστηκαν με τις δυνάμεις καταστολής και παραλ-

ληλα επιτέθηκαν και πυρπόλησαν τράπεζες, κυβερνητικά κτίρια και εκαποντάδες αυτοκίνητα.

Η δίκη των αικτιβιστών έχει ξεσηκώσει διεθνές κίνημα αλληλεγγύης, ενώ το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ έχει ζητήσει από την κυβέρνηση του Μαρόκο να τους απελευθερώσει και να δρομολογήσει τις διαδικασίες διεξαγωγής δημοψηφίσματος για την αυτονόμηση της περιοχής από το Μαρόκο. Οι αικτιβιστές κατηγορούνται για τους ανθανάτους των Σαχράουι. Παράλληλα, έχει μεταφέρει εκαποντάδες χιλιάδες μαροκινούς έποικους στην περιοχή, προκειμένου να αλλάξει τα δημογραφικά δεδομένα στην περιοχή.

Λίγο πριν το θάνατο ο παλαιοιστίνιος απεργός πείνας Σαμίρ Ισάουϊ

Κοντά στο θάνατο βρίσκεται ο παλαιοιστίνιος αγωνιστής Σαμίρ Ισάουϊ, ο οποίος κάνει απεργία πείνας διεκδικώντας την απελευθέρωσή του από τις ισραηλινές φυλακές. Εδώ και μερικές μέρες ο Ισάουϊ έχει σταματήσει να πίνει νερό και να παίρνει τις βιταμίνες του, ενώ παράλληλα αρνείται να υποβληθεί σε οποιαδήποτε ιατρική εξέταση αναβαθμίζοντας την απεργία πείνας που ξεκίνησε πριν εφτά μήνες.

Ο Ισάουι είχε απελευθερωθεί με τη συμφωνία ανταλλαγής αιχμαλώτων μεταξύ της Χαμάς και του Ισραήλ τον Οκτώβριο του 2011. Τότε, το Ισραήλ είχε απελευθερώσει χίλιους παλαιοιστίνιους κρατούμενους ως ανταλλαγμα για την απελευθέρωση του αιχμαλώτου ισραηλινού λοχία Γκιλάντ Σαλίτ, ο οποίος κρατούνταν από τη Χαμάς από το 2006. Στις 7 Ιουλίου 2012, το Ισραήλ συνέλαβε ξανά τον Ισάουϊ, με βάση το καθεστώς της διοικητικής κράτησης, ο οποίος ξεκίνησε αμέσως απεργία πείνας διεκδικώντας την αποφυλάκισή του. Βαδίζοντας στα χνάρια του ηρωικού αγωνιστή απεργού πείνας Χαντέρ Αντνάν, ο Ισάουϊ χρησιμοποιεί το σώμα του ως όπλο προκειμένου να πετύχει την αποφυλάκισή του.

Στον αντίποδα, το Ισραήλ ανογκάστηκε να απελευθερώσει τον πολαιοιστίνιο αγωνιστή Ακράμ Ριχάουϊ, μετά από απεργία πείνας που πραγματοποιήσε. Ο Ριχάουϊ ήταν κρατούμενος στις ισραηλινές φυλακές από τον Ιούλιο του 2004. Τον Απρίλιο του 2012 ξεκίνησε απεργία πείνας διαμαρτυρόμενος για τις συνθήκες κράτησης και υγειονομικής περιθαλψης των παλαιοιστίνων πολιτικών κρατούμενων στο Ισραήλ, ζητώντας παράλληλα την αποφυλάκισή του. Οι σιωνιστές, κάτω από την πίεση της απεργίας πείνας, δεσμεύτηκαν ότι θα τον αποφυλακίσουν στις 25 Ιανουαρίου, κάτιο το οποίο αθέτησαν, αναγκάζοντας τον Ριχάουϊ να επανέλθει με νέα απεργία πείνας, η οποία δεν κράτησε πολύ, αφού τελικά οι σιωνιστές αναγκάστηκαν να τον απελευθερώσουν και να τον στείλουν στη Γάζα στις 8 Φεβρουαρίου.

«Το Μάλι απειλεί να γίνει ένα άλλο Αφγανιστάν»

Οταν ο υπουργός Εξωτερικών του Καναδά, απευθυνόμενος σε επιτροπή της Βουλής, δηλώνει ότι «έμαι πολύ επιφυλακτικός να στελούμε στρατεύματα στο έδαφος του Μάλι, όπου είναι πολύ πιθανόν να έχουμε μια εξέγερση όπως αυτή που ειδαμε στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν», και παράλληλα ο γάλλος υπουργός Αμυνας χαροκτηρίζει την επιχείρηση των γαλλικών στρατευμάτων στο Μάλι ως «ένα πραγματικό πόλεμο με σημαντικές απώλεις, που θα χρειαστεί χρόνο για να κερδηθεί», γίνεται φανερό ότι τώρα αρχίζουν τα δύσκολα για τους γάλλους εισβολείς.

Οι «New York Times» (9/2/13), σε άρθρο με τίτλο «Ο πόλεμος στο Μάλι αλλάζει καθώς οι αντάρτες κρύβονται στη Σαχάρα», μεταξύ άλλων, αναφέρουν: «Όπως ακριβώς κάποτε η Άλ Κάιντα κατέφυγε στα βουνά της Τόρα Μπόρα, οι ιολαμιστές μοχητές που καταδιώκονται

τώρα στο Μάλι βρίσκουν καταφύγιο στην απρόσιτη, τραχιά, βραχώδη έκταση στο βορειοανατολικό Μάλι, που έχει γίνει σύμβολο των συνεχών προκλήσεων που αντιμετωπίζει η διεθνής προσπάθεια για τη σταθεροποίηση της Σαχάρα.

Η εκδίωξη των ιολαμιστών μοχητών από την Τιμπουκτού και άλλες πόλεις στο βόρειο Μάλι, που έγινε γρήγορα από τα γαλλικά στρατεύματα τον περασμένο μήνα, ίσως είναι το εύκολο μέρος της ανακατάληψης του Μάλι. Η προσοχή τώρα συγκεντρώνεται σε μια από τις πιο άγριες και ελάχιστα γνωστές οροσειρές της Αφρικής, την Adrar des Ifoghas».

Το ίδιο άρθρο επισημαίνει ότι τα βουνά αυτά είναι εξαιρετικά δύσκολα για τους ξένους στρατούς, ότι οι σκληρές συνθήκες τα καθιστούν ένα τεράστιο φυσικό οχυρό με αναρίθμητα κρησφύγετα, στα οποία έχουν διασκορπιστεί και κρύ-

βονται οι αντάρτες, και ότι θα είναι η σκηνή της επόμενης κρίσιμης φάσης στη συγκρουση.

Το άρθρο αναφέρει επίσης ότι ακόμη κι αν η μεγάλη δύναμη των μοχητών έχει υποχωρήσει στα βουνά, έχουν παραμείνει θύλακες όχι μόνο έξω από τις «απελευθερωμένες πόλεις Τιμπουκτού και Γκάο, αλλά ακόμη και μέσα στις πόλεις». Εκτίμηση που επιβεβαιώθηκε με δύο επιθέσεις αυτοκτονίας στις 8 και 9 Φεβρουαρίου σε φυλάκια στην είσοδο της πόλης Γκάο και με μια αιφνιδιαστική επίθεση ανταρτών στο κέντρο της ίδιας πόλης στις 10 Φεβρουαρίου. Οι καλά οπλισμένοι και εμπειροπόλεμοι μοχητές διέσχισαν τον ποταμό Νίγηρα με βάρκες και κατάφεραν να φτάσουν στο κέντρο της πόλης, δίπλα στο κτίριο της αστυνομίας. Η ανταλλαγή πυρών με τα κυβερνητικά και γαλλικά στρατεύματα κράτησε από τις 2.00 το μεσημέρι μέχρι

το βράδυ.

Παράλληλα, βρίσκεται σε εξελιξη ένα πραγματικό πογκρόμ ενοντίον Αράβων και Τουαρέγκ, που θεωρούνται φιλικά προσκείμενοι στους ισλαμιστές μοχητές στις πόλεις που έχουν καταληφθεί από κυβερνητικά και γαλλικά στρατεύματα. Η βρετανική εφημερίδα «Telegraph» (10/2/13) γράφει ότι στην αγορά της πόλης Τιμπουκτού έχουν λεηλατηθεί και εγκαταλείφθει άλλα τα καταστήματα και οι επιχειρήσεις που ανήκαν σε Αράβες και ότι όλοι σχεδόν οι Αράβες και πολλοί Τουαρέγκ έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους και καταφεύγουν σε στρατόπεδα προσφύγων στις γειτονικές Αλγερία και Μαυριτανία. Επίσης, οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα κατηγορούν τον κυβερνητικό στρατό ότι εκτελεί υποτιθέμενους υποστρικτές των ανταρτών και πετάει τα πτώματά τους σε πηγάδια.

■ Αίγυπτος

Δολοφονίες και όργιο καταστολής

Ανάμεσα στους 60 νεκρούς της νέας εξέγερσης του λαού της Αιγύπτου, που ξέσπασε ανήμερα της δευτέρης επετείου του μοζικού λαϊκού έστηκαν στη διάρκεια της νέας εξέγερσης, γεγονός που ενισχύει τις υπόψεις ότι δεν πρόκειται για σύμπτωση. Ενδεικτικά, στις 4 Φεβρουαρίου, ο αγωνιστής Μοχάμεντ Ελ - Γκέντι, μέλος του Λαϊκού Ρεύματος, πέθανε από τη βασανιστήρια που υπέστη μετά τη σύλληψή του στις 27 Ιανουαρίου. Ενα ακόμη μέλος της ίδιας φυλακίστηκαν μόνο μέσα στο 2012. Κάποιοι απ' αυτούς δικάστηκαν μαζί με ενήλικους από ποινικά δικαστήρια, ενώ άλλοι καταδικάστηκαν σε βαριές ποινές, που φτάνουν μέχρι τα 15 χρόνια, από στρατιωτικά δικαστήρια. Κατά παράβαση και πάλι της αιγυπτιακής και διεθνής νομοθεσίας, η οποία ορίζει ότι οι ανήλικοι υπόκεινται στο σύστημα απονομής δικαιοσύνης ανηλίκων και αντιμετωπίζονται, ακόμη κι αν έχουν διαπράξει έγκλημα, ως παιδιά που χρειάζονται αναμόρφωση και συμβουλευτική και όχι ως εγκληματίες.

Το Παρατηρητήριο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα σε έκθεσή του υποστηρίζει ότι περισσότεροι από 300 ανήλικοι φυλακίστηκαν μόνο μέσα στο 2012. Κάποιοι απ' αυτούς δικάστηκαν μαζί με ενήλικους από ποινικά δικαστήρια, ενώ άλλοι καταδικάστηκαν σε βαριές ποινές που επιτρέπονται σε αντικυβερνητικές διαδηλώσεις. Ο ένας απήχθη, βασανίστηκε, γυμνώθηκε και πετάχτηκε σε μια χωματερή και ο άλλος δέχτηκε επίθεση, προκλήθηκε ζημιά στη μοτοσικλέτα του και απειλήθηκε με τραυματισμό αν συνεχίσει να μιλά ενάντια στην Αδελφότητα.

Οι εργάτες στη συγκεκριμένη βιομηχανία, που απασχολεί 24.000 εργάτες, θεωρείται ότι με τις απεργίες τους το 2006 και το 2008 άνοιξαν το δρόμο για τη λαϊκή εξέγερση το 2011. Ωστόσο, η κρατική καταστολή όχι μόνο δεν έχει καταφέρει να αντιμετωπίσει την προσπάθεια της αιγυπτικής κυβερνητικής Κομμάτι του λαού που αντιστέκεται, αλλά αντίθετα τροφοδοτεί την πολιτική κρίση και τις αντικυβερνητικές κινητοποιήσεις. Ο λαϊκός αναβρασμός δεν προκειται να κοπάσει εύκολα. Η προσπάθεια μονοπάλησης της εξουσίας και αντικατάστασης του καθεστώτος Μουμπάρακ από ένα άλλο αυταρχικό καθεστώς που στηρίζεται στη συμμαχία του στρατού με τη Μουσουλμανική Αδελφότητα δεν είναι εύκολο να περάσει. Η άνοδος στην εξουσία της Μουσουλμανικής Αδελφότητας δεν καταφέρει να κερδίσει τη συναίνεση των πιο προδευτικών πολιτικών δυνάμεων, που σήκωσαν το βάρος της λαϊκής εξέγερσης και συνεχίζουν να παλεύουν για την κατάκτηση αστικοδημοκρατικών ελευθεριών και τη βελτίωση του άθλιου βιοτικού επιπέδου των πλοτιών λαϊκών μαζών. Η σημασία του ογκών αυτού δε μειώνεται από το γεγονός ότι αστοί πολιτικοί, όπως ο Μουσά, ο Μπαραντέ ή ο νασεριστής Σαμπάρχι, που, εκμεταλλεύονται τη λαϊκή εξέγερση, προβάλλονται ως ηγέτες της αντιπολίτευσης επιδιώκοντας να γίνουν χαλίφηδες στη θέση του χαλίφη.

Ασφαιρά πυρά

Υπάρχει έστω και ένας εργαζόμενος που να πιστεύει ότι η 24ωρη απεργία της ερχόμενης Τετάρτης θ' αποτελέσει «νέο ξεκίνημα», «αφετηρία αντεπίθεσης», «εκρίσιμη μάχη» και όλα τα πχηρά παρόμοια που ακούγονται (όχι τόσο από τους εργατοπατέρες των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, αλλά από τους «ταξικούς» του Περισσού, τους «ριζοσπάστες» του ΣΥΡΙΖΑ και τους «μαϊντανούς» της... υπόλοιπης Αριστεράς);

Ούτε αυτοί που τα λένε τα πιστεύουν αυτά τα πχηρά λόγια, όμως τα λένε γιατί έτσι κάνουν τη δουλειά τους (ή το καθίκον τους). Ετσι αναπαράγονται οι ίδιοι ως μηχανισμοί. Μέσα από μια αέναε επαναλαμβανόμενη ρουτίνα, από την οποία δεν ξεβολεύονται με τίποτα.

Οταν, όμως, τα πράγματα φτάνουν σε «σημείο βρασμού», τότε τρέχουν να απασφαλίσουν τη βαλβίδα, μη τυχόν και η πίεση του ατμού προκαλέσει έκρηκη. Τότε σπεύδουν να κηρύξουν την υποταγή στην αστική νομιμότητα, αφού και πάλι προτάξουν πχηρά λόγια ανυποχώρητης αντίστασης. Συνέβη στη Χαλυβουργία, συνέβη στο Μετρό, συνέβη στα βαπτόρια, συμβαίνει στα «μη μπλόκα» της αγροτιάς, που εξακολουθούν να τα βαφτίζουν μπλόκα.

Στο ενδιάμεσο, φροντίζουν να κάνουν κάνα χάπενινγκ σε κάποιο γραφείο υπουργού, τώρα που πήραν χαμπάρι ότι ο Δένδιας στέλνει τους μπάτσους του να δείρουν ακόμα και στα χάπενινγκ, όταν αυτά γίνονται σε υπουργικά γραφεία.

Ετσι κυλάει ο καιρός, βαθαίνει η κινεζοποίηση, βυθίζεται στην απόγνωση ο ελληνικός λαός και ταυτόχρονα φωλιάζει στη συνείδησή του η απογοήτευση, το αίσθημα του «τίποτα δε βγαίνει», η παθητικότητα εν τέλει.

Θα το ξαναπούμε, λοιπόν. Για μας δεν υπάρχει το δίλημμα «συμμετέχουμε ή όχι στην 24ωρη της 20ής Φλεβάρου». Συμμετέχουμε γιατί δεν πρόκειται να γίνουμε απεργοσπάστες. Ταυτόχρονα, όμως, κατανοούμε τον εργαζόμενο του ιδιωτικού τομέα που φοβάται την απόλυτη και δε θ' απεργήσει. Και δεν πρόκειται ποτέ να πούμε ψέματα στην εργατική τάξη, να τη ρουμπάσουμε με μεγάλα λόγια περί «νέου ξεκίνηματος» και «αντεπίθεσης», όπως κάνουν αυτοί που δε θέλουν και δεν μπορούν να οργανώσουν και την πιο στοιχειώδη άμυνα.

Αλήθειες θα λέμε πάντοτε και θα προσπαθούμε να τις βάζουμε για συζήτηση στο κίνημα. Αλήθειες όπως ότι χρειάζεται να υπάρξει ουσιαστική αντίσταση στην κρατική καταστολή, σύγκρουση με τις δυνάμεις της, αν θέλουμε να νικήσουν οι αγώνες μας. Οτι η συνδικαλιστική δουλειά πρέπει να ξαναρχίσει από την αρχή, από τη βάση, από τους πρωτοπόρους εργάτες, με συνωμοτικούς κανόνες, όπως γινόταν παλιά.

Οτι η εργατική τάξη, πέραν του ότι δεν πρέπει να χρησιμοποιεί άσφαιρα πυρά στον αμυντικό της αγώνα, πέρα από την κρυφή συνδικαλιστική δουλειά, πρέπει να φροντίσει τη γενικότερη ανασυγκρότηση της, που περνά υποχρεωτικά από τη συγκρότηση του δικού της πολιτικού φορέα.

■ Προκλητικός

«Η συμμετοχή στην κυβέρνηση δεν επιχειρεί, ούτε δέλει, ούτε προσφέρει κανένα άλλοι. Αντιθέτως, η παρουσία της Δημοκρατικής Αριστεράς στην κυβέρνηση νομίζω ότι λειτουργεί εγγυητικά σε σημαντικό βαθμό, ακριβώς για να μην υπάρχουν τα στοιχεία μιας πολιτικής στα οποία αναφέρεται το ερώτημά σας». Αυτή την απάντηση έδωσε ο Φ. Κουβέλης όταν ρωτήθηκε [συνέντευξη στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία»] για τις επιστρατεύσεις, τον αυταρχισμό και την καταστολή της συγκυβέρνησης.

Προκαλεί κι από πάνω ο Χατζηαθάπτης της αστικής πολιτικής, ο μεγαλύτερος ξεφύλιας της «ανανεωτικής αριστεράς» στην Ελλάδα [ξεπέρασε και τον Κύρκο με τη συμμετοχή του στην κυβέρνηση]. Το σπάσιμο της απεργίας στη Χαλυβουργία με τα ΜΑΤ, οι επιστρατεύσεις στο Μετρό και τα βαπτόρια, οι εισβολές ΕΚΑΜ και ΜΑΤ σε καταλήψεις, τα καδημερινά πογκρόμ κατά των μεταναστών, ο άγριος και προκλητικός βασανισμός των συλληφθέντων στη Βέροια, όλ' αυτά και πολλά ακόμη αποτελούν τις «εγγυήσεις» που προσφέρει η ΔΗΜΑΡ στα αγωνιζόμενα κομμάτια του ελληνικού λαού.

■ Πλήρης κάλυψη

Μπορεί ο Μέργος να προέρχεται από τη ΝΔ και ο Στουρνάρας από το ΠΑΣΟΚ, αυτό όμως δεν εμποδίζει τη στενή συνεργασία ανάμεσα σε δύο στυγούς τεχνοκράτες που μια ζωή έχουν μάθει να υπηρετούν τα συμφέροντα των καπιταλιστών. Οταν ο Στουρνάρας πληροφορήθηκε το «άδειασμα» του Μέργου από τον... τιποτένιο Βρούτση [την ώρα εκείνη ο Στουρνάρας επέστρεψε από τις Βρυξέλλες], αποφάσισε να διαμηνύσει προς κάθε κατεύδυση ότι ο ίδιος και ο γενικός του γραμματέας πάνε πακέτο. Εκδήλησε ότι έτσι ένα σουρεαλιστικό δελτίο Τύπου από το υπουργείο Οικονομικών. Σουρεαλι-

■ Βουλωμένο γράμμα

«Όλοι υποσχεδήκαμε στους λαούς, και της Ελλάδας και της Κύπρου, καλύτερες μέρες εντός αυτής της Ενωσης. Και διερωτώμαται: πού είναι η αλληλεγγύη της Ενωσης; Η καταπίση υπάρχει, η κοινωνική αδικία διευρύνεται, πληρώνει το τίμημα ο απλός άνθρωπος και κάποιοι κερδοσκοπούν. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Τα είπα και προχτές χαιρείζοντας τα μέλη του Συμβουλίου».

Βουλωμένο γράμμα διαβάζει ο... κομμουνιστής Δημήτρης Χριστόφιας! Διαπίστωσε ότι στην ΕΕ υπάρχει καταπίση, εκμετάλλευση και κοινωνική αδικία! Και μας διαβεβαιώνει πως όταν το ΑΚΕΛ πρωτοστατούσε για την ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ, δεν είχε υπόψη του ότι αυτά θα συνέχιζαν να υπάρχουν. Είχε φανταστεί πως βάζει την Κύπρο σ' έναν σοσιαλιστικό παράδεισο! Ρε, ασυχτίρ, κωλορεβίζιονιστή.

ΥΓ: Ο Περισσός, πάντως, ουδόλως ενοχλείται απ' όλ' αυτά. Αν τα έλεγε ο Τσίπρας ή κάποιος από τους γηέτες του «Κ» Κ Γαλλίας, δα τον καταχέριαζαν δεόντως. Οταν, όμως, τα λέει ο σύντροφος Χριστόφιας, το πράγμα αλλάζει. Αισθάνονται και ευτυχισμένοι, μάλιστα, αν κρίνουμε από το πλατύ δεν γίνεται] χαμόγελο της Αλέκας.

ΕΛΑΣ

(στην ηλεκτρονική έκδοση του "Βήματος") για τον τρόπο δράσης των "στρατολόγων" με σκοπό τη δημιουργία ένοπλων οργανώσεων και τρομοκρατικών ομάδων». Προκειται για τα γνωστά σενάρια που χρόνια τώρα διακινούν οι ασφαλίτες με τα παπαγάλικα τους. Στο δημοσίευμα του "Βήματος" αναφέρεται: «Όμως, ενώ διαθέτουμε σημαντικά στοιχεία για την ταυτότητα και τον ρόλο τους είναι εξαιρετικά δύσκολο να αποδείξουμε τη συμμετοχή τους. Παρότι έχουν εξαρθρωθεί πολλές ένοπλες οργανώσεις, ποτέ, κανείς δεν έχει κατηγορηθεί για ρόλο στρατολόγου ή για "δημική αυτούργανη" σε τέτοιου είδους ενέργειες ...!»

Και ο «Ριζοσπάστης» (7.2.13) σχολιάζει: «Το ερώτημα -ρητορικό βέβαια- παραμένει: Ποιοι είναι οι «στρατολόγοι» που καταφέρουν να παραμένουν ασύλληπτοι; Τι κάνει νιάσινοι νιάσινα στα κεραμίδια;...». Ναι μεν δεν είναι όλοι χαφιέδες και πράκτορες (ειδικά οι νεαροί στην ηλικία), υπάρχουν όμως οι «στρατολόγοι» που «παρασέρνουν τα παιδιά» και αυτοί είναι σίγουρα πράκτορες! Και πώς βγαίνει αυτό το συμπέρασμα; Απ' όσα έγραψε ένα παπαγαλάκι, επικαλούμενο «ανώτατο αξιωματικό της ΕΛΑΣ», ο οποίος βέβαια δεν κατονομάζεται!

Θα λέγαμε «σα δε ντρεπόμαστε», αλλά η ηγεσία του Περισσού έχει εδώ και χρόνια κάθε ντροπή, ξεπέφοντας στο ρόλο του κοινού συκοφάντη και προβοκάτορα. Κάποια στιγμή, μετά την εμφάνιση και παράδοση του Δημήτρη Κουφοντίνα, κάπου πήγε να τους συμμαζέψει λίγο ο Χαρ. Φλωράκης, που κατάλαβε πού οδηγούνται από τη στιγμή που η 17Ν απέκτησε «πρό-

σωπο», όμως ούτε κι αυτός τα κατάφερε. Συνέχισαν να βαφτίζουν όλους τους αγωνιστές «πράκτορες» και φυσικά εισπράττουν τη χλεύη κάθε προοδευτικού ανδρώπου που έχει πέντε δράμια μυαλό μες στο κεφάλι του.

■ Διαρκές σκάνδαλο

Αλογο σε σκευάσματα κρέατος που παρουσιάζονταν σαν μοσχαρίσια πουλούσαν ευρωπαϊκές αλυσίδες, μεταξύ των οποίων και η «Καρφούρ». Τα καλούδια έφτασαν και στην Ελλάδα, όπου η «Καρφούρ-Μαρινόπουλος» απέσυρε κάποια προϊόντα που είχαν γέμιση με κιμά-τουρλού. Τα προϊόντα δεν ήταν επικίνδυνα, ανακοίνωσε ο ΕΦΕΤ, αναπαράγοντας αποφάνσεις άλλων ευρωπαϊκών οργανισμών τροφίμων.

Το ζήτημα, όμως, δεν είναι αν ήταν ή δεν ήταν επικίνδυνα τα εν λόγω σκευάσματα. Υπάρχουν λαοί που τρώνε το άλογο. Στην Ελλάδα δεν το τρώμε. Γιατί, λοιπόν, να μας ταΐζουν άλογο και να μας το πουλάνε για μοσχάρι; Και τι σόι άλογο ήταν αυτό; Και γιατί την επόμενη φορά αντί για άλογο να μη βάλουν γάτα, σκύλο ή οτιδήποτε άλλο; Γιατί να μην το έχουν κάνει ήδη;

Για μια ακόμη φορά αποδεικνύεται πως το διατροφικό σκάνδαλο είναι διαρκές. Γιατί η δίψα των καπιταλιστών για κέρδη είναι άσβεστη. Και τα αστικά κράτη, που υποτίθεται ότι εκφράζουν το «γενικό καλό», όπι προστατεύουν το «γενικό συμφέρον», έχουν παραιτηθεί και από το στοιχειώδες καθήκον του ελέγχου της διατροφικής αλυσίδας, αναθέτοντας αυτό το καθήκον στον... «αυτοέλεγχο των επιχειρήσεων». Το μόνο που κάνουν τα κράτη είναι να παρακολουθούν το διαρκές έγκλημα και να παρεμβαίνουν κατευναστικά κάθε φορά που ένα επεισόδιο του διατροφικού σκάνδαλου περνά από το σκοτάδι στο φως. Τα αστικά κράτη απλά διαχειρίζονται την προπαγάνδα περί το σκάνδαλο.

■ Μέγιστος

«Δεν είμαστε το ΔΝΤ ή η Παγκόσμια Τράπεζα. Εμείς που είμαστε εδώ δεν δίνουμε μάχη από ξενοδοχεία πέντε αστέρων. Δίνουμε μάχη στους δρόμους, στα συνδικάτα, στις χώρες μας». Ετοι απάντησε ο ΓΑΠ στην κριτική μιας Ισπανίδας σε συνέδριο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, της οποίας είναι ακόμη πρόεδρος, αν δεν τον δυμάστε. Η Ισπανίδα είπε ότι δεν μπορούν να μιλούν για τα προβλήματα των λαών και να διαμένουν και συνεδριάζουν σε πεντάστερα ξενοδοχεία και ενώ οι άλλοι πάγωσαν (γιατί δεν το περιμέναν), απάραχος ο ΓΑΠ έδωσε την παραπάνω απάντηση. Ατελείωτος! Τρισμέγιστος! Δεν κωλώνει με τίποτα! Οποιος καταφέρει να τον εκνευρίσει δια γραφτεί στο βιβλίο Γκίνες.

■ Βρυκόλακας

Η εμμονή του βρυκόλακα με το αίμα. Ο Μητσοτάκης έγραψε βιβλίο για την τριετία της διακυβέρνησής του (1990-93) και δια παρουσιάσει στις 25 Φλεβάρη. Οπως καταλαβαίνετε, χτύπησε συναγερμός στο Μέγαρο Μαξίμου (είναι γνωστό ότι τον Μητσοτάκη έριξε το αγαπημένο του παδί, ο σημερινός ένοικος του Μεγάρου Μαξίμου Αντώνης Σαμαράς), γιατί φοβήθηκαν πως ο Δρακούμελ θα περιλάμβανε και τέτοιες αναφορές. Η πλευρά Μητσοτάκη τους διαβεβαίωσε ότι το βιβλίο αναφέρεται μόνο σε οικονομικά ζητήματα, αλλά μέχρι τις 25 Φλεβάρη θα κάθονται σε αναμένεα κάρβουνα. Με τον Μητσοτάκη ποτέ δεν ξέρεις.

■ Δημοκρατικότητα

Μπορεί ο Τσίπρας να αγκαλιάστηκε δημόσια με τη Σακοράφα (με πρωτοβουλία της τελευταίας), όμως τα κολλητάρια του είχαν ήδη φροντίσει να μιλήσουν με τον πιο απαξιωτικό τρόπο για την ίδια και τις δηλώσεις της για δεξιά στροφή του κόμματος. Θαυμάστε δημοκρατικό ύφος (και ήδος) σε δήλωση του Σκουρλέτη: «Η τοποθέτηση Σακοράφα δεν ήταν τίποτε άλλο, πέρα από την άποψή της. Γιατί η άποψή της αποτελεί μαζική ειδηση και δεν αποτελεί αυτό που είπε ο Αντώναρος σχετικά με τα πεπραγμένα του Καραμανλή». Δεν έχουμε εμείς καμιά διάδεση να υπερασπιστούμε τη Σακοράφα, που ο Σκουρλέτης συνέκρινε με τον Αντώναρο. Κάποιος που ορνύει στον αστικό κοινοβουλευτισμό, όμως, δεν μπορεί να μην παρατηρήσει ότι η Σακοράφα εκλέχτηκε πρώτη σε σταυρούς βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ ο Σκουρλέτης δεν κατάφερε να εκλεγεί. Βέβαια, την επόμενη φορά μάλλον θα εκλεγεί με τα τσαρούχια, αφού είναι ολημερίς και καθημερινά στα ραδιοκάναλα, οπότε μπορούμε να φανταστούμε τι αέρα δα πάρει τότε ο κώλος του.

■ Εν ψυχρώ

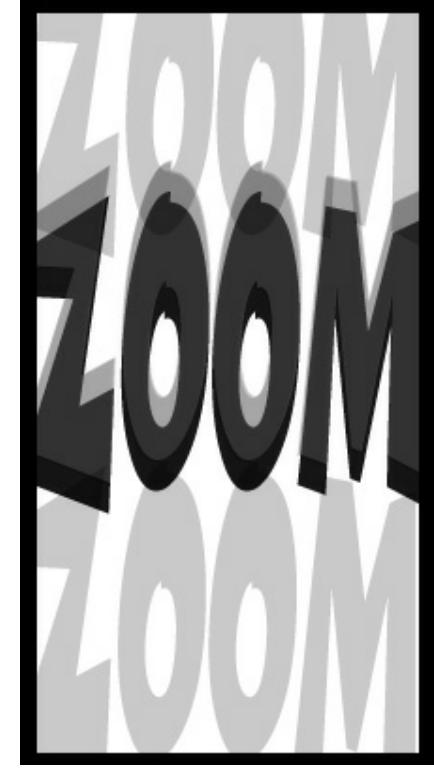
Εν ψυχρώ σκότωσε τον άσπιλο Οσάμα Μπιν Λάντεν ο εκτελεστής του, όπως περιγράφει ο ίδιος στο περιοδικό Esquire. Του έριξε δύο σφαίρες στο κεφάλι και τον αποτελείωσε με μια τρίτη, όταν αυτός έπεσε στο πάτωμα. Για να 'ναι σίγουρος. Το αναφέρουμε για να δυμηδούμε τις ανακοίνωσεις της κυβέρνησης Ομπάμα (ινδάλματος του Τσίπρα) και την κατευδυνόμενη προπαγάνδα των ΜΜΕ σ όλο τον κόσμο για τη μάχη που τάχα δόθηκε από τους επαγγελματίες φονιάδες των ΗΠΑ.

Ηαπεργία στο Μετρό έληξε με την επιστράτευση των εργαζόμενων και την χωρίς αντίσταση- ανακοπάλημψη του αμαξοστάσιου των Σεπολίων από τα ΜΑΤ, τα χαράματα της Παρασκευής 25 Γενάρη. Την επομένη, ο Περισσός οργάνωσε διαδήλωση «για την άμεση άρση της επιστράτευσης» (η οποία είχε εφαρμοστεί). Κεντρικός ομιλητής στη συγκέντρωση της Ομόνοιας, που προηγήθηκε της διαδήλωσης, ήταν το συνδικαλιστικό στέλεχος του Περισσού στα μπλε λεωφορεία (τέτοια εποχή το 2011 ήταν), όταν υπήρξε φορέας συντηρητικών, ηττοπαθών και διαλυτικών προτάσεων, παρέα με τους εργατοπατέρες της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ και κόντρα σε μια αγωνιστική κίνηση που δημιουργήθηκε από τη βάση των οδηγών. Ενδεικτικά μπορεί ν' ανατρέξει κάποιος στα ρεπορτάζ της «Κ» στα φύλλα της 5ης και της 12ης Φλεβάρη 2011 (http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=9689&cat_id=22&pos=2&issue_id=280 και http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=9741&cat_id=22&pos=2&issue_id=281). Θα μπορούσαμε να συσχετίσουμε την υποτιθέ-

κριτική από τ' αριστερά, όπως είναι προφανές! Κριτική ότι στο Μετρό δεν υπήρξε προετοιμασία για σύγκρουση, με αποτέλεσμα να περάσει η επιστράτευση χωρίς αντίσταση. Θα μπορούσαμε να θυμίσουμε την αισχρή στάση του Κιούση στην προπέραση από την προηγήθηκε της διαδήλωσης, στην εποχή της επίταξης, στην επιδειξη βίας και αυταρχισμού από την κυβέρνηση». Η «κατάλληλη απάντηση» ήταν μια άσφαιρη, καταγγελτική διαδήλωση, ένα 24ωρο μετά το σπάσιμο της απεργίας! Αυτό κι αν θυμίζει την... τακτική του Καραγκιόζη έναντι του Βελγικέα: «Θα με δείρεις, θα με δείρεις, θα ιδρώσεις, θα κρυώσεις, θ' αρρωστήσεις, θα πεθάνεις!

Οταν έκανε αυτές τις δηλώσεις ο Τούσσας, στο λιμάνι του Πειραιά, όπου υποτίθεται ότι θα γινόταν αγώνας για να σπάσει η επιστράτευση και να μην αποπλεύσει κανένα βαπτόρι, είχαμε την εξής σου-

Οι κίρυκες της υποταγής και η ταξική αντίσταση

χωρίς ηγεσία, χωρίς ταξικό προσανατολισμό, χωρίς πλαίσιο σύγκρουσης, οι συγκρουσεις είναι τυφλές. Ακούγεται το τελευταίο διάστημα, ιδιαίτερα μετά το μνημόνιο 2 και 3, ότι η λύση είναι απεργία διαρκείας. Ακούγεται από διάφορες φωνές τάχα επαναστατικής τακτικής μέσα στο εργατικό κίνημα. Απεργία διαρκείας έκεινη σαν με 24ωρες επαναλαμβανόμενες - και στεκάμαστε κριτικά απέναντί τους και όχι επιθετικά - οι εργαζόμενοι με ευθύνη της ηγεσίας στα σωματεία του ΜΕΤΡΟ. Ομως αυτή η απεργία διαρκείας δεν ήταν ούτε "γάλια διαρκείας". Δεν υπήρχαν Επιτροπές Αγώνα, η μάχη τους δεν βγήκε παραέω, δεν έγιναν συσκέψεις με άλλα σωματεία, με Ομοσπονδίες, με Εργατικά Κέντρα να υπάρχει πίεση και προς τη ΓΣΕΕ, να μπούνε μπροστά δυνάμεις που έχουν και το τσαγανά, και την εμπειρία, και τη θεληση, και το πλαισίο δράσης, και την απόφαση να συγκρουστούν. Εμειναν ακαλύπτοι με ευθύνες και των πλειοψηφιών στα υπόλοιπα σωματεία της αστικής συγκοινωνίας και των μεταφορών και από συμβιβασμένες ηγεσίες σε διάφορα Εργατικά Κέντρα, Ομοσπονδίες Μεταφορών και από τη ΓΣΕΕ" και πρόσθεσε ότι αυτό που πρέπει να γίνει είναι: "Να απασπάσουμε τη θέληση, να οργανώσουμε την πάλη, να αποκτούμε συμμαχίες μέσα στην εργατική τάξη με τους αυτοαπασχολούμενους, με τους ανέργους, τους φοιτητές, τους συνταξιούχους και τους αγρότες που είναι ήδη σε κινητοποίησης αυτές τις μέρες. Άλλις δεν μπορεί να γίνει τίποτα. Για να υπάρξει προοπτική νίκης θα πρέπει να έχουμε εξασφαλίσει συλλογικές αποφάσεις. Διάθεση για σύγκρουση με πλαίσιο".

μενη αριστερή κριτική του Κιούση με την επιστήμανση του ρεπορτάζ του «Ριζοσπάστη», που έγραφε ότι αυτοί που παρευρέθηκαν στη συγκέντρωση-διαδήλωση του Περισσού «έδωσαν την καταλληλη απάντηση στο μέτρο της επίταξης, στην επιδειξη βίας και αυταρχισμού από την κυβέρνηση». Η «κατάλληλη απάντηση» ήταν μια άσφαιρη, καταγγελτική διαδήλωση, ένα 24ωρο μετά το σπάσιμο της απεργίας! Αυτό κι αν θυμίζει την... τακτική του Καραγκιόζη έναντι του Βελγικέα: «Θα με δείρεις, θα με δείρεις, θα ιδρώσεις, θα κρ

Αυτά που είπε ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Οικονομικών Γ. Μέργος στη Γενική Συνέλευση της Ενωσης Ασφαλιστικών Έταιριών Ελλάδας ούτε να διαστρεβλωθούν μπορούν ούτε να παρεμπινευτούν. Ήταν σαφέστατα: «Μπορεί στην Ελλάδα να έχει μειωθεί το μοναδιαίο κόστος εργασίας, αλλά ακόμα ο κατώτατος μισθός είναι υψηλός. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να δουμέ σχετικά με την ανάπτυξη». Για να στηρίξει, μάλιστα την άποψή του παρέθεσε πίνακες με παραδείγματα κατώτερων μισθών από τις χώρες του ΟΟΣΑ (όχι της Ευρωζώνης, μόνο) και κατέληξε στο συμπέρασμα: «Υπάρχει φως στο τουνελ, αωτόσσο ο δρόμος για την ανάπτυξη είναι ακόμα μακρύς». Μ' άλλα λόγια, ο δρόμος για την ανάπτυξη περνάει μέσα από τη μείωση των μισθών, συμπεριλαμβανόμενου και του

χρόνος. Η Αττική λαοίς, ο όρος για την ανάπτυξη περνάει μέσα από τη μείωση των μισθών, συμπεριλαμβανόμενου και του

κατώτερου μισθού. Οπως θα δούμε παρακάτω, ο Μέργος κάθε άλλο παρά τυχαία ή αόχετα μιλησε. Μίλησε ακριβώς στο πνεύμα των επιδιώξεων των καπιταλιστών, στο πνεύμα της κινεζοποίησης, όπως αυτό αποτυπώνεται ανόγλυφα και στα Μηνημόνια 2 και 3 (το τελευταίο, αν και υπογράφητηκε στις 21 Δεκέμβρη, δόθηκε μόλις την περασμένη Δευτέρα μεταφρασμένο στα ελληνικά).

της πολιτικής. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Μέργος είναι ένας στυγνός τεχνοκράτης, όμως δεν στέρειται πολιτικής πείρας. Συμμετέχει στις δεξιές κυβερνήσεις από την εποχή του Αλογοσκούφη, είναι καθηγητής πανεπιστημίου και έχει αιόθηση του πολιτικού timing. Δύο τινά μπορεί να συμβαίνουν. 'Η δεν υπολόγισε ότι θα ξεσπάσει τέτοιος θόρυβος, δεδομένου ότι μιλούσε σ' ένα ακροαστήριο καπιταλιστών και μαντζόραιών, ή ήταν προσυνεννοημένος με τον Στουρνάρα ν' ανοιξεί ξανά το ζήτημα των μισθών για να ψαρέψουν αντιδράσεις.

Τα υπόλοιπα ήταν αναμενόμενα. Το Μαξίμου έδωσε εντολή να «μαζέψουν» το θέμα κι αυτό ανατέθηκε στον Βρούτση, δηλαδάνη ένα πρόσωπο μηδενικής αξιοπιστίας και μηδενικού πολιτικού βάρους. Ο Βρούτσης κάλεσε τις κάμερες για να πει: «Έχω δηλώσει κατ' επανάληψη ότι ο κατώτατος μισθός είναι χαμηλός και θα μείνει σε αυτά τα επίπεδα μέχρι το τέλος του προγράμματος». Επειδή όταν μιλάει ο Βρούτσης γελάνε και τα ταιμέντα, ζητήθηκε από τον διό τον Μέργο να κάνει δήλωση κι αυτός είπε ότι παρουσίασε τις προσωπικές του από-

ψεις, από τις οποίες απομονώθηκε ένα κομμάτι, για να καταλήξει: «Ουδέποτε ζήτησε μείωση του κατώτατου μισθού». Πράγματι, δεν ζήτησε μείωση, είπε ότι «πρέπει να τα δούμε!»

Δεν είναι τυχαίο ότι αυτή η δήλωση Μέργου στάλθηκε σε κοινό Δελτίο Τύπου μαζί με δήλωση του Στουρνάρα για άσχετο θέμα. Ήταν το μήνυμα ότι ο υπουργός κολύπτει τον γενικό του γραμματέα, ενώ ούτε το Μαξίμου ζήτησε από τον Στουρνάρα να τον διώξει. Ο Μέργος παρέμεινε στο πόστο του, παρά τον πολιτικό σάλο που έξπτασε. Κι αυτό λέει πολλά, για να μην πούμε ότι λέει τα πάντα. Στελέχη του Μαξίμου μάλιστα, έλεγαν με νόημα πως μετά τις δηλώσεις Μέργου δεν αποκλείεται να έρθει η τρόικα στις αρχές του Μάρτη και να βάλει στο τραπέζι ξανά το ζήτημα του κατώτερου μισθού. Ως γνωστόν, όλα τα «κακά» τα κάνει η τρόικα, ενώ οι κυβερνήσεις βάζουν «κόκκινες γραμμές» που δεν πάντα τίθενται.

μια μείωση στους ονομαστικούς μισθούς για να κλείσει γρήγορα το κενό μας στην ανταγωνιστικότητα και να τεθεί μια πρώιμη βάση για την βιώσιμη ανάπτυξη [...] Τα μέτρα αυτά θα δώσουν τη δυνατότητα μείωσης της απόκλισης του κατώτατου μισθού σε σχέση με τους ανταγωνιστές μας (Πορτογαλία, Κεντρική και Νοτιοανατολική Ευρώπη) [...] Αυτό θα ευθυγραφίσει το πλαίσιο του κατώτατου μισθού της Ελλάδας με αυτό συγκρίσιμων κρατών.

Ο κατώτερος μισθός πρέπει να τείνει προς τα επίπεδα της Βουλγαρίας, της Ρουμανίας και των άλλων βαλκανικών χωρών (αυτή είναι η Νοτιοανατολική Ευρώπη), γιατί αυτά είναι τα «συγκρίσιμα» με την Ελλάδα κράτη. Πόσο πιο καθαρά να το πουν οι άνθρωποι;

Εκείνο που πρέπει να τονίσουμε είναι πως η λεγόμενη ανταγωνιστικότητα συνδέεται ευθέως με το λεγόμενο κόστος εργασίας*. Μπορεί σε διάφορες τοποθετήσεις τους, για να καθησυχάσουν τους εργάτες και εργαζόμενους μισθωτούς και να τους ρίξουν στάχτη στα μάτια, τα στελέχη της συγκυβέρνησης και οι έμμισθοι κονδυλοφόροι του συστήματος να λένε πως η «ανταγωνιστικότητα» εξαρτάται από άλλους παράγοντες και όχι τόσο από το «κόστος εργασίας», δύμας στα επίσημα κείμενα, όπως είναι τα Μνημόνια, που έχουν ισχύ μεγαλύτερη απ' αυτή του Συντάγματος, η «ανταγωνιστικότητα» συναρτάται αποκλει-

στικά με το «κόστος εργασίας».

Στο Μηνημόνιο-3, που όπως είπαμε μόλις την περασμένη Δευτέρα δόθηκε μεταφρασμένο στα ελληνικά, από την εισαγωγή ακόμη αναφέρεται: «Η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, μετρούμενη με το κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος, αναμένεται επίσης να επελθεί με ταχύτερο ρυθμό». Με το λεγόμενο κόστος εργασίας και μόνο μετρούν την «ανταγωνιστικότητα». Παρακάτω, αναφέρεται: «Οι μεταρρυθμίσεις εργασίας που υιοθετήθηκαν τον Φεβρουάριο του 2012 στο πλαίσιο του προγράμματος έχουν ήδη συμβάλει στη μείωση του κόστους εργασίας ανά μονάδα προϊόντος. Η κυβέρνηση θα συνεχίσει τις μεταρρυθμίσεις και θα τις εφαρμόσει ομοιόμορφα σε όλους τους τομείς στους οποίους εφαρμόζονται. Ωστόσο, το σύστημα κατώτατου μισθού στην Ελλάδα παραμένει περίπλοκο και αποσυνδεδεμένο από τις ευρύτερες συνθήκες της αγοράς εργασίας».

ΟΙ ΚΗΡΥΚΕΣ ΤΗΣ ΣΠΟΤΑΓΗΣ ΚΑΙ Η ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΙΟΣΤΑΣΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7
πολιτικής επιστράτευσης. Εχουμε συγκρουστεί με αυτήν την πολιτική και τις δυνάμεις καταστολής ούτε μία ούτε δύο φορές».

Λίγο αργότερα, πάντα σύμφωνα με τις αναρτήσεις της ιστοσελίδας του Περισσού, η σεμνή τελετή είχε λάβει τέλος: «12.30 Με την επιστροφή στον Αγιο Διονύση και στον Ηλεκτρικό ολοκληρώθηκε η μεγάλη απεργιακή διαδήλωση των ναυτεργατών και των χλιάδων εργαζομένων της στεριάς που συμπαραστέκονται στους αγώνες τους. Η σημερινή απεργιακή συγκέντρωση και η πορεία στο λιμάνι του Πειραιά, η ταξική αλληλεγγύη που εκφράστηκε άμεσα, μετά την ανακοίνωση της πολιτικής επιστράτευσης στα καράβια, ήταν μια ανυπότακτη και περήφανη απάντηση στην αντιλαϊκή πολιτική και τον αυταρχισμό της συγκυβέρνησης και του κεφαλαιού. Μπροστά τώρα, οι πρωτοβουλίες και η δράση για την κλιμακώση του αγώνα, ειδικότερα μπροστά στην πανελλαδική πα-

Μια διαδήλωση, την ίδια ώρα που τα βαπτόρια φόρτωναν με τους ναυτεργάτες επιστρατευμένους, βαφτίστηκε «ανυπότακτη και περήφανη απάντηση! Την επομένη, ο «Ριζοσπάστης» έγραψε στον πρωτοσέλιδο τίτλο του, ότι οι ναυτεργάτες μπήκαν στα πλοιά με ψηλά το κεφάλι! Από το «με το πιστόλι στον κρόταφο» φτάσαμε στο «με ψηλά το κεφάλι! Δε θέλει, βέβαια, και πολύ μυαλό για να καταλάβει κανείς ότι δεν γίνεται να ισχύουν και τα δύο. Οι ναυτεργάτες ήττήθηκαν, χωρίς καν ν' αντισταθούν στην επιστράτευση. Κι αυτό το ήξεραν καλά, γ' αυτό και δεν μπήκαν στα πλοιά με ψηλά το κεφάλι. Κανένας δεν αισθάνεται περήφανος όταν ηττάται και μάλιστα χωρίς αντίσταση.

Στο κύριο άρθρο της, όμως, η εφημερίδα του Περισσού επεχείρησε και πάλι να βαφτίσει το κρέας ψάρι, γράφοντας για την απεργία των ναυτεργατών: «Ο απεργιακός αγώνας που έδωσαν τις προηγούμενες μέρες, όπου στα δίκαια αιτήματά τους η κυβέρνηση απάντησε ξανά με επιστράτευση, αποτελεί πηγή πείρας και συ-

μπερασμάτων για τους ιδίους τους εργάτες της θάλασσας και συνολικά την εργατική τάξη. Αναδεικνύει τις δυνατότητες που υπάρχουν σήμερα να ανέβει η στάθμη των ταξικών ογώνων. Να αποκτήσουν χαρακτηριστικά που θα τους κάνουν πιο αποτελεσματικούς και ταυτόχρονα θα δυσκολεύουν το αστικό σύστημα να τους χειραγωγήσει, να τους καναλιζάρει στη λογική της διοχερίσης, να τους καταστελει και τελικά να τους ενσωματώσει! Χρειάζεται πραγματικά μεγάλο Θράσος για να γράφεις τέτοια πρόγραμματα για μια απεργία που δεν νίκησε, χωρίς να βάζεις το βασικό ερώτημα: μπορούσε να υπάρξει αντίσταση στην επιστράτευση και με ποιούς όρους; Αν ναι, γιατί δεν υπήρξε;

Η δήθεν αριστερή κριτική του Περισσού γίνεται μόνο όταν αφορά χειρισμούς στους οποίους τα συνδικαλιστικά στελέχη του δεν πήραν μέρος. Οπως με μοναδική ευκολία έγινε στην περίπτωση της απεργίας στο Μετρό. Οταν τα στελέχη του έχουν μεριδίο ευθύνης στους χειρισμούς και ιδιαίτερα όταν ουμπορεύονται με τις υπόλοιπες μεριδιές της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, όπως συνέβη στην περίπτωση των ναυτεργατών, τότε ξεχνάνε κάθε κριτική. Κι ας πρόκειται για απεργίες που μοιάζουν σαν δυο σταγόνες νερό, με πανομοιότυπη επιθετική συμπεριφορά του αστικού κράτους και πανομοιότυπη μη αντίσταση από την πλευρά των εργατών.

«Η εξέλιξη ενός αγώνα δεν είναι ευθύγραμμη. Έχει μπροσ - πίσω, εξάρσεις και υφέσεις, νίκες και ήττες. Αυτό όμως που καθορίζει την πορεία των προγμάτων, είναι η οργάνωση από τα κάτω, η ανάδειξη του κάθε εργάτη και εργάτριας σε πρωταγωνιστή των αγώνων που αναπτύσσονται στον τόπο δουλειάς, στον κλάδο». Αυτά έγραφε, μεταξύ των άλλων, το κύριο άρθρο του «Ριζοσπάστη», στο οποίο αναφερθήκαμε παραπάνω. Άλλα λόγια ν' αγωτιόμαστε. Ασφαλώς και δεν είναι ευθύγραμμη η πορεία ενός αγώνα, όταν όμως ένας αγώνας ήττάται χωρίς αντίσταση, οι εργάτες δεν μπορούν να τραφούν με μεγάλα λόγια. Θέλουν εξηγήσεις. Και βέβαια, ακόμη πιο οδυνηρά είναι τα

αποτελέσματα στην υπόλοιπη εργατική τάξη, η οποία παίρνει μήνυμα μη αντίστασης και παντοδυναμίας του κρατικού μηχανισμού. Κι είναι τόσο πιο οδυνηρά αυτά τα αποτελέσματα όσο πιο ηχηρά ήταν τα μεγάλα λόγια που ακούστηκαν πριν την ήττα. Οταν βγαίνουν διάφοροι συνδικαλισταράδες και δηλώνουν ότι η επιστράτευση δε θα περάσει, ότι θα κάψουν τα χαρτιά, ότι μόνο πάνω από τα πτώματά τους θα περάσουν, και μετά κάθονται σαν κότες και πειθαρχούν στην αστική νομιμότητα, βάζοντας τους δικηγόρους να τρομοκρατήσουν τους εργάτες, τότε ο εργατόκοσμος αιδιάζει και μια λογική ηττοπάθειας και παραίτησης απλώνεται παντού.

Διευκρινίζουμε για μια ακόμη φορά, ότι εμείς δεν κατηγορούμε τους εργάτες των κλάδων που βρέθηκαν υπό επιστράτευση για τη στάση τους. Οπως ακριβώς δεν κατηγορήσαμε τους εργάτες της Ελληνικής Χαλυβουργίας που παραδόθηκαν αμαχητί. Τονίζουμε την πραγματικότητα της κρατικής καταστολής, η οποία στρέφεται αυτόματα πλέον ενάντια σε κάθε εργατικό αγώνα, βάζοντας το διλημμα: αντίσταση ή υποταγή; Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία όλων των «χρωμάτων» έχει δώσει από παλιά τη δική της απάντηση, την ξαναδίνει τώρα: υποταγή. Το χειρότερο για τα εργατικά κίνημα είναι ότι με τα μεγάλα λόγια περί αντίστασης (η οποία ποτέ δεν πραγματοποιείται) παριδεύει τους εργάτες και τους οδηγεί σαν πρόβατα στη σφραγίδα.

Το πρόβλημα, λοιπόν, έχει δυο πλευρές. Πρέπει να υψωθεί αποφασιστική αντίσταση στην κρατική καταστολή ενάντια στους εργατικούς αγώνες και για να υπάρξει αντίσταση πρέπει να παραμεριστεί η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Αυτό απαιτεί εργατική οργάνωση από τα κάτω, που θα γίνει πίσω από τις πλάτες των αφεντικών και πίσω από τις πλάτες των εργατοπατέρων. Γι' αυτό, όμως, θα μιλήσουμε σε κάποιο από τα επόμενα σημειώματα της στήλης.

Πέτρος Γιώτης

Τι σημαίνουν αυτά; Την απάντηση τη δίνει το Μνημόνιο-3 λίγο παρακάτω: «Ως προαιπατούμενη δράση για την αναθεώρηση (παράρτημα II), η κυβέρνηση δημιουργήσει ένα χρονοδιάγραμμα για τη μεταρρύθμιση του κατώτατου μισθού στην Ελλάδα. Σύμφωνα με το νέο πλαίσιο, η κυβέρνηση θα θέσει σε εφαρμογή ένα μηχανισμό για τον ελάχιστο μισθό που θα εγκριθεί από το κοινοβούλιο μετά από πρόταση της κυβέρνησης (που πρέπει να γίνει μετά από διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους και άλλους ενδιαφερόμενους φορείς και ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες). Το σύστημα θα τεθεί σε ισχύ ως τα τέλη Μαρτίου 2013. Σε αυτό το σημείο, ο νόμιμος κατώτατος μισθός και τα επιδόματα ωρίμανσης θα ισούνται με τα επιπέδα που συμφωνήθηκαν κατά την έγκριση του προγράμματος, τον Μάρτιο του 2012 και θα παράγουν σε αυτά τα επίπεδα. Δεν θα υπάρξουν άλλα επιδόματα [...] Ως το πρώτο τρίμηνο του 2014 η κυβέρνηση θα εκτιμήσει κατά πόσον ο μηχανισμός είναι επαρκής για την αντιμετώπιση της ανεργίας και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας».

Εσέίς τι λέτε, σ' ένα χρόνο από τώρα, θα κρίνουν ότι ο κατώτερος μισθός είναι «επαρκής για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας», όταν «συγκρίσιμες χώρες» θεωρούνται η Πορτογαλία και οι βαλκανικές χώρες; Ο Στουρνάριας κατηγορεί τον ΣΥΡΙΖΑ ότι πιαίζει με τις λέξεις, επειδή αναφέρθηκε σε απάντηση του Ολί Ρεν προς τον N. Χουντή. «Ουδέν φευδέστερον, αφού η απάντηση του Επιπρόπου αναφέρεται ξεκάθαρα σε «αναθεώρηση» και όχι σε μείωση του κατώτατου μισθού που δήθεν έχει δεσμευτεί η κυβέρνηση στο μνημόνιο, όπως παραπλανητικά ισχυρίζεται ο κ. Χουντής», κραύγασε ο Στουρνάρας. Ομως κάνει αυτός παιχνίδι με τις λέξεις και μάλιστα δεν είναι καθόλου καλός σ' αυτό. Μπορεί οι ΣΥΡΙΖΑίοι, πρόχειροι, δημοσιογγικοί και εντυπωσιοθήρες, όπως πάντοτε, να ανέτρεξαν στον Ρεν, όμως δεν χρειαζόμαστε τον Ρεν, όταν έχουμε το ίδιο το Μνημόνιο.

Πώς θα γίνει η «αναθεώρηση» του κατώτερου μισθού; Αφού μελετήθει αν βοηθάει στη βελτίωση της «ανταγωνιστικότητας», η οποία δύναμη ειδόμει συνδέεται **αποκλειστικά** με το επίπεδο των μισθών (αυτό που ονομάζουν «κόστος εργασίας»). Λέτε σ' ένα χρόνο από τώρα η Ελλάδα να έχει κατακλυστεί από επενδύσεις, οπότε να θεωρηθεί ότι το σύστημα μισθών βοηθά στη βελτίωση της «ανταγωνιστικότητας»; Το αντίθετο θα έχει συμβεί. Επενδυτική ξηρασία. Και τότε θα «ανακαλύψουν» ότι πρέπει να χτυπήσουν κι άλλο τους μισθούς στον ιδιωτικό τομέα. Το 'χουμε ξαναδεί το έργο και δεν πρέπει να αφιβάλλουμε.

Αλλωστε, γιατί πηγαίνουν τα γιγαντιαία μονοπλία στην Κίνα, την Ινδία, τη Βραζιλία; Μόνο για τα άθλια επίπεδα μισθών και τις ανύπαρκτες εργασιακές προστασίες. Αυτό είναι το πρότυπό τους και για την Ελλάδα, προς αυτό τείνουν κι αυτή την τάση υλοποιούν με τα απανωτά αντεργατικά νομοθετήματα. Ο πρόεδρος των γερμανών καπιταλιστών το είπε καθαρά πριν από λίγο καιρό. Ολη η Ελλάδα πρέπει να μετατραπεί σε EOZ (Ειρηνική Οικονομική Ζώνη). Και ξέρουμε καλά τι είναι οι EOZ, όπου δημιουργήθηκαν. Μπορεί να λένε διάφορες μπούρδες ο Στουρνάρας, ο Χατζηδάκης, ο

Βρούτσης, υπάρχει όμως η διεθνής εμπειρία, από την Κίνα μέχρι το Μαρόκο και από τη Σινγκαπούρη μέχρι τη Βραζιλία, που «μιλά» για εργασιακά κάτεργα.

Ας επανέλθουμε, λοιπόν, στον Μέργο. Ο Μέργος είναι ένας προβεβλημένος τεχνοκράτης, δεν είναι ο Βρούτσης, ένας δευτεροκλασίτης συνδικαλιστής που βρέθηκε υπουργός επειδή την έκανε ο Νικολόπουλος. Ως τεχνοκράτης, λοιπόν, περιέγραψε μια διαδικασία με δύο στόχους, έναν γενικό και έναν ειδικό. Ο γενικός στόχος είναι η μείωση του «φυαναδιάιου κόστους εργασίας» σε όλη την κλίμακα της οικονομίας. Δηλαδή, η συμπίεση όλων των εργατικών μισθών, διαδικασία που έχει ξεκινήσει με την κατάργηση των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας και της διαιτησίας που λειτουργούσε κατά κάποιον τρόπο σαν αυτόματος πιλότος, δίνοντας παντού τις αυξήσεις της ΕΓΣΣΕ. Ο ειδικός στόχος έχει να κάνει με το κατώτερο μεροκάματο, που πρέπει να πέσει κι άλλο, για να «χουν την ελπίδα» ότι μπορεί να βρεθούν ξένοι καπιταλιστές που θα θελήσουν να επενδύσουν σε ελληνικές ΕΟΖ (αλλιώς αυτές θα παραιμένουν ευσεβής πόθος).

Αυτή είναι η κινεζοποίηση, για την οποία εμείς μιλάμε από την εποχή του πρώτου Μνημόνιου, όταν ολοι έτρωγαν το παραφύθι, ότι μόνο δημοσιονομικά μέτρα θα ληφθούν, οπότε δε θα θηγούν οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα.

* Ο όρος «κόστος εργασίας» είναι ένας αντιεπιστημονικός όρος της αστικής πολιτικής οικονομίας, ο οποίος έχει ως σκοπό να συσκοτίσει την πραγματικότητα ή μάλλον να την τοποθετήσει με το κεφάλι κάτω και τα πόδια πάνω. Σύμφωνα με την αστική πολιτική οικονομία, μοναδικός παρασημόγος αξιών είναι ο καπιταλιστής που διαθέτει το κεφάλαιο, ενώ ο εργάτης δεν είναι παρά ένα στοιχείο κόστους, δίπλα σε όλα τα υπόλοιπα (πρώτες ύλες, ενέργεια, κτίρια, μηχανήματα κτλ.). Επομένως, όταν πληρώνεται ο εργάτης εισπράττει στο ακέραιο αυτό που προσέφερε,

Στο μνημειώδες έργο του «Το Κεφάλαιο», ο Καρλ Μαρξ απέδειξε ότι μοναδικός παρασημός νέων αξιών είναι η ανθρώπινη εργασία. Ο εργάτης δεν πληρώνεται στο ακέραιο την αξία της εργασίας που προσέφερε, αλλά αφήνει (παρά τη θεληστή του) στον καπιταλιστή ένα μέρος της εργασίας. Αυτής ο Μαρξ την ονόμασε υπερεργασία και το προϊόν της υπεραξία, από την οποία προέρχεται το καπιταλιστικό κέρδος σε όλες τις μορφές του. Αέναυστη είναι η πάλη ανάμεσα στους καπιταλιστές και τους εργάτες για τον καθορισμό αυτών των δυο μεριδίων της εργασίας. Αυτού που πληρώνεται ο εργάτης με το μισθό και αυτού που καρ-

πώνεται ο καπιταλιστής.
Υπό το πρίσμα της επιστημονικής ανάλυσης του Μαρξ μπορούμε να καταλάβουμε καλύτερα γιατί η «ανταγωνιστικότητα» του ελληνικού (και όχι μόνο) καπιταλισμού συνδέεται ευθέως με το «κόστος εργασίας», δηλαδή με τους εργατικούς μισθώσ. Μπορούμε ν' αντηλφθούμε ότι η κινεζοποίηση δεν είναι παρά μια **διαδικασία**, μέσω της οποίας οι εργατικοί μισθοί στην Ελλάδα σπρώχνονται προς τα κατώτερα όρια που παρατηρούνται διεθνώς. Μπορεί να μη φτάσουν ποτέ στα επίπεδα της Κίνας, όμως η τάση είναι να αθωύνται προς αυτά.

■ Προς όφελος του μεγάλου κεφαλαιου

Ξεπάτωσαν και το επίδομα ανεργίας

Την 1η Ιούλη του 2011 ψηφίστηκε ο νόμος 3986 «Επεγίοντα Μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015». Με το άρθρο 39 αυτού του νόμου τέθηκε για πρώτη φορά πλακόν στον αριθμό των ημερών ανεργίας που δικαιούταν ένας επιδοτούμενος άνεργος σε μια τετραετία. Συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι από την 1η Γενάρη του 2013 ένας επιδοτούμενος άνεργος δικαιούται συνολικά 450 ημέρες ανεργίας για την τετραετία 2009-2012. Προβλέπεται ακόμη, ότι από την 1η Γενάρη του 2014 οι ημέρες επιδοτούμενης ανεργίας σε μια τετραετία μειώνονται από 450 σε 400. Οταν ψηφίζονταν αυτές οι

Με τις διατάξεις αυτές πλήρωνται οι εποχιακά απασχολούμενοι

λοι, οικοδόμοι και άλλοι. Αυτοί μπορούσαν να μπαίνουν κάθε χρόνο στο ταμείο ανεργίας και να παίρνουν το επίδομα για 6 μήνες (150 ημέρες το χρόνο). Ετσι, στην τετραετία ο άνεργος δικαιούνταν 600 ημέρες επιδοτούμενης ανεργίας. Με τη νέα ρύθμιση, το 2013 ο επιδοτούμενος άνεργος θα χάσει 150 ημέρες και από το 2014 θα χάνει 200 ημέρες επιδοτούμενης ανεργίας! Δηλαδή, ο άνεργος θα χάνει τα ένα τρίτο των ημερών ανεργίας που δικαιούνται.

Σαν να μην έφτανε αυτό, με την
6η Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου
(28.2.2012) το επίδομα ανεργίας
μειώθηκε κατά 22% και έγινε 359,77
ευρώ το μήνα από 461,17 ευρώ
που ήταν. Δευτέρωσε, δηλαδή, το
κακό για τους επιδοτούμενους
ανέργους.

Με το ίδιο άρθρο του νόμου 3986
μειώθηκε από 1.7.2012 το δώρο

Χριστουγέννων που δικαιούνται οι άνεργοι. Μέχρι τότε, ο επιδοτούμενος άνεργος δικαιούνταν για την περίοδο από την 1η Μάρτιου μέχρι τις 31 Δεκέμβρη ένα ολόκληρο μήνα επιδότησης ανεργίας. Αν δε δεν έπαιρνε επιδόματα ανεργίας για όλη αυτή την περίοδο, δικαιούνταν 6 ημερήσια επιδόματα ανεργίας για κάθε μήνα επιδότησης ανεργίας. Με τη νέα διάταξη, δικαιούται 3 ημερήσια επιδόματα ανεργίας για κάθε μήνα επιδότησης. Δηλαδή, έκοψαν στο μισό το άθλιο δώρο Χριστουγέννων του επιδοτούμενου ανέργου.

Με όλες αυτές της ρυθμίσεις οι κυβερνήσεις του Γ. Παπανδρέου και του Λ. Παπαδήμου θέλησαν, προφανώς, να μειώσουν τα λεφτά που πάνε στους επιδιοτούμενους ανέργους, προς όφελος του κεφαλαίου για το οποίο γίνονται διάφορες χαριτικές ρυθμίσεις.

«Λαγός» είναι ο Βρούτσης

ΟBroύτσης δεν πάει ούτε για κα-
τούρημα χωρίς να ενημερώσει
τους ανωτέρους του, γ' αυτό και δεν
πρέπει να έχουμε την παραμικρή αμ-
φιβολία πως όσα είπε για γενίκευση
του «άρθρου 4» σε κάθε σωματείο
που απέργει (η απόφαση θα παίρ-
νεται όχι από τους συνδικαλισμένους,
αλλά από το 50%+1 του συνόλου
των εργαζόμενων) και τη θεσμοθέ-
τηση του λοκ-άουτ των καπιταλι-
στών πήρε εντολή να τα πει. Εντολή
πήρε και για να τα «μαζέψει», ιδιαί-
τερα μετά τις αντιδράσεις από ΠΑ-
ΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ, που βρέθηκαν για
μια φορά ακόμη στη θέση της απα-
τημένης ερωμένης. Άλλωστε, και ο
«ωραίος Σίμος» πήρε εντολή να κα-
λύψει απόλυτα τον Broύτση, όπως
και έκανε, λέγοντας πως ο βασικός
συνδικαλιστικός νόμος είναι μπογιά-
τικός και πρέπει ν' αλλάξει, αλλά για
να γίνει αυτό πρέπει να διαμορφω-
θεί το κατάλληλο πολιτικό κλίμα.

Γιατί, όμως, τέτοια πρεμούρα; Η τρόικα δεν φαίνεται να έχει θέσει επισήμως τέτοιο θέμα, αν και ποτέ δεν ξέρεις τι γίνεται στο παρασκήνιο. Οι καπιταλιστές που εκφράζονται από τον ΣΕΒ από τη μια έχουν μια καταδικιά τους ΓΣΕΕ και από την άλλη έχουν εσφαρμόσει το νόμο του κνούτου στις επιχειρήσεις τους, όπου δεν κουνιέται φύλλο με την απειλή της απόλυτης. Από την άλλη, όμως, δε θα τους κοκκόπεψε μια τέτοια ρύθμιση (ο φόβος φυλάει τα έρ'μα, λέει η παροιμία). Θα μπορούσαν ακόμη και να εκφράσουν τη διαφωνία τους, κλείνοντας παράλληλα το μάτι στην κυβέρνηση να προχωρήσει, αφού προς όφελός τους δουλεύει. Άλλωστε, την εξωνημένη και ξεδοντιασμένη ΓΣΕΕ δεν τη φοβούνται καθόλου.

Να πούμε ότι κάποιοι επιδίδονται

σε ακροδεξιά γυμνάσματα θα ήταν λάθος. Δεν ανοίγουν χρόνιαν ιδεοληψιών τέτοια θέματα. Ανοίγουν επειδή κάποιοι κάνουν μια ανάλυση και θέλουν να προλάβουν καταστάσεις. Δεν βλέπουν τη σημερινή στατική κατάσταση, βλέπουν το μέλλον. Φοβούνται ότι μπορεί να βρεθούν αντιμέτωποι με απεργιακά κύματα και θέλουν να δημιουργήσουν ένα προληπτικά αποτρεπτικό καθεστώς. Από την άλλη, η σκλήρυνση του ίδιου του νομού κού καθεστώτος εντός του οποίού ασκείται ο συνδικαλισμός είναι και ένα μήνυμα προς τους «επενδυτές», ότι στην Ελλάδα το κράτος θα φροντίσει τα συμφέροντά τους, θα φροντίσει

να μη βρεθούν ποτέ αντιμέτωποι με απεργίες.

Οπως φάνηκε, αυτή τη στιγμή τα πρόγραμματα δεν είναι πολιτικά ώριμα. ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ δεν μπορούν να σηκώσουν και αυτό και εξάλλου κρινούν ότι δεν υπάρχει λόγος, αφού οι απεργίες που πήγαν να εκδηλωθούν το τελευταίο διάστημα αντιμετωπίζονται με τις επιστρατεύσεις και κατατεστάλησαν με συνοπτικές διαδικασίες, χωρίς ουδείς από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να προτείνει σύγκρουση με την αστική νομιμότητά τα. Γιατί, λοιπόν, να χρεωθούν μια τέτοια ρύθμιση και να βρεθούν σε σύγκρουση με τους δικούς τους εργατικούς πατέρες, σπρώχνοντας περισσότερους απ' αυτούς κατά ΣΥΡΙΖΑ μερικούς και κάνοντας τον Τσίπρα και τον Στρατούλη εργατικούς ήρωες; Επομένως και ο Σαμαράς, αφού μέτρησε τα πρόγραμματα και άνοιξε το θέμα (που είναι κέρδος γι' αυτόν), έβαλε τον Βρούτση να το «μαζέψει», τόχα πειρασμούμενος που παρεξήγηθηκαν σα αγνές προθέσεις του.

Η ανάγκη για απόκρουση των σφρετηρισμών του κεφαλαίου, όμως, πάντα υπάρχει. Και οι πρωτοπόροι εργάτες πρέπει να θυμηθούν τις πολιές εποχές του κινήματος και ν' αξιοποιήσουν την πείρα εκείνων που έστησαν το συνδικαλισμό στην Ελλάδα. Οι πρωτοπόροι εργάτες δεν πρέπει να βαδίζουν σαν πρόβατα στη σφραγή, ανοίγοντας τα χαρτιά τους στους εργοδότες και τους ρουφιάνους τους. Ούτε είναι ζήτημα μαγκάκιας να βγαίνεις μπροστά και να τρως την απόλυτη. Γιατί αυτό έχει δυσμενείς συνέπειες στους εργαζόμενους, που αρχίζουν να κυριαρχούνται από το φόβο και ν' αποφεύγουν κάθε συλλογική διαδικασία. Η δουλειά πρέπει να γίνεται υπόγεια, κρυφά, με όλα τα μέτρα ασφάλειας, ώστε και οι ρουφιάνοι να μην πάρνουν χαμπτάρι και οι ταλαντευόμενοι εργάτες να αισθάνονται ασφάλεια, μέχρι να σταθούν στα πόδια τους ταξικά. Και βέβαια, για μια τέτοια δουλειά δεν χρειάζονται σωματειακές σφραγίδες και νταλαβέρια με τους θεσμικούς εργατοπατέρες.

Κάν' το όπως η Αμερική

Θυμάστε πόσο φανατική θαυμάστρια του αμερικανικού συστήματος εκπαίδευσης ήταν η «απυχήσασα» πολιτικός φράσου Άννα. Ειδικά όταν επεξεργαζόταν την κατεδάφιση του δημόσιου πανεπιστήμου με το γνωστό νόμο (νόμος 4009/2011) δεν έχανε ευκαιρία να μην εκθειάζει τα τεκταινόμενα στα πανεπιστήμια των ΗΠΑ και μάλιστα είχε επισκεφτεί και τη Silikon Valley για να πάρει τα σχετικά «φρώτα». Άλλα και ο έτερος Καππαδόκης, παρακειμόνενος του Γιωργάκη, Γιάννης Πανάρετος, υφυπουργός τότε Παιδείας, δεν δίσταζε να προβάλλει και εδώ δράσεις και πρακτικές άκραστου νεοφιλελευθερισμού που έχουν υιοθετήσει τα αμερικανικά πανεπιστήμια.

Ενα από αυτά τα «καλούδια», που η ελεήμων και πάσχουσα για την φτωχή λαϊκή οικογένεια που σπουδάζει τα παιδιά της Άννα Διαμαντοπούλου κόμισε και περιέλαβε στο νόμο της είναι και τα «φοιτητικά δάνεια».

Συγκεκριμένα, το άρθρο 54 του Ν. 4009/2011, στην παράγραφο 3 ορίζει:

«Οι φοιτητές πρώτου κύκλου σπουδών έχουν δικαίωμα να λάβουν άτοκο εκπαιδευτικό δάνειο από πιστωτικά ιδρύματα της χώρας με εγγύηση του ελληνικού δημοσίου. Για το σκοπό αυτό το ελληνικό δημόσιο μπορεί να συνάπτει προγραμματικές συμβάσεις με τα πιστωτικά ιδρύματα, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις για τις δημόσιες προμήθειες. Η αποτπληρωμή του δανείου από τους φοιτητές προσγματοποιείται τμηματικά και σε κάθε περίπτωση μετά την έναρξη της επαγγελματικής απασχόλησής τους ή την απόκτηση ατομικού εισιδήματος.

Οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση του δανείου στους φοιτητές, οι οποίες συναρτώνται με τις ακαδημαϊκές επιδόσεις του φοιτητή, καθώς και με την κοινωνική και οικονομική κατάσταση του ίδιου και της οικογένειάς του, η διαδικασία και ο τρόπος αποπληρωμής του δανείου, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

Η διάταξη αυτή δεν μπήκε τυχαία στο νόμο Διαμαντοπούλου. Συνδέεται με τη δραστική μείωση της δημόσιας δαπάνης για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, την καταρρέουσα «φοιτητική μέριμνα» (σίτιση, στέγαση) και τη δρομολόγηση της κατάργησης των δωρεάν συγγραμμάτων, που με τον καιρό θα οδηγήσουν όλο και περισσότερους φοιτητές να προσφύγουν στα δάνεια για να κατορθώσουν να περατώσουν τις σπουδές τους (αν δεν τις εγκαταλείψουν). Βέβαια, στην Ελλάδα σήμερα ακόμη και αυτή η προοπτική μοιάζει να είναι «στον αέρα», καθόσον η ανεργία μαστίζει τους νέους πτυχιούχους, οι οποίοι θεωρώντας βέβαιο ότι δεν θα μπορούν να εξοφλήσουν ποτέ τα δάνεια που παίρνουν ως φοιτητές (με προϋπόθεση «τις επιδόσεις» τους στις σπουδές να μην το ξεχνάμε), δεν θα καταφέγγουν εύκολα σ' αυτά.

Για το που οδηγεί τη νεολαία της εργαζόμενης κοινωνίας τούτη η στόχευση του συστήματος να καταργήσει κάθε εναπομείναν ίχνος δημόσιας, δωρεάν Παιδείας, ιδέστε το πάθημα των φοιτητών των αμερικανικών πανεπιστημάτων.

Φοιτητές προερχόμενοι από φτωχές οικογένειες, μετά την απόκτηση του πτυχίου τους, χρωστούν 1 δισεκατομμύριο σε φοιτητικά δάνεια, τα οποία αδυνατούν να αποπληρώσουν. Τα πανεπιστήμια, λοιπόν, που λειτουργούν με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, για να μπορέσουν να αναχρηματοδοτήσουν τη νέα φουρνιά των φοιτητών, απαιτούν από τους πτυχιούχους την αποπληρωμή των δανείων και για το λόγο αυτό τους οδηγούν στα δικαστήρια. Μεγάλα πανεπιστήμια, όπως το Yale, το Penn State και το George Washington έχουν ασκήσει αγωγές εναντίον των φοιτητών τους. Στις ΗΠΑ, οι φτωχοί φοιτητές παίρνουν δάνεια από έναν ομοσπονδιακό κρατικό μηχανισμό, τα οποία πρέπει να αποπληρώσουν αφού αποφοιτήσουν με επιτόκιο 5% το χρόνο. Η βαθιά οικονομική κρίση είχε τις επιπτώσεις της και σ' αυτή τη μπίζνα του κατ' ευφημισμόν «κράτους πρόνοιας». Από τον Ιούνιο του 2010 έως και το 2011, η αποπληρωμή των δανείων κατέστη δυσκολότερη κατά 20% περισσότερο απ' ό, τι ήταν πέντε χρόνια πριν, αφού όλο και περισσότερα φτωχά νοικοκυριά χρεοκοπούν.

Και στα δικά μας...

Γιούλα Γκεσούλη

Η «Αθηνά» πληθαίνει τις αντιδράσεις

Κάθε μέρα που περνάει πληθαίνουν κοι φωνές των πληγέντων από το σχέδιο «Αθηνά» Τμημάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (κυρίως των ΤΕΙ). Οι οποίες, όμως, προς το παρόν, δε βγάζουν στο δρόμο ένα μαζικό φοιτητικό κίνημα, που να ενοποιεί τις αντιδράσεις και να τις κατευθύνει στο ένα και μοναδικό πρωθυπουργικό αίτημα για Ενιαία Δημόσια Ανώτατη Εκπαίδευση Πανεπιστημιακού Επιπέδου, Μόρφωση-Δουλειά για Ολούς και γενναία Αύξηση των Δαπάνων για την Παιδεία, σύμφωνα με τις πραγματικές της ανάγκες. Οι αντιδράσεις παραφένουν μοιρασμένες και περιστρέφονται κυρίως γύρω από επιχειρήματα που αναδεικνύουν τον συντεχνιακό χαρακτήρα κάθε μερίδιας και κάθε Τμήματος.

Οπως και να 'ναι όμως, αικόμη κι έτσι αναδεικνύεται το γεγονός ότι μοναδική έγνοια του υπουργείου Παιδείας ήταν το σαρωτικό τσουνάμι καταργήσεων συγχωνεύσεων Πανεπιστημίων, ΤΕΙ και Τμημάτων, προκειμένου να περικοπούν

δραστικά οι δαπάνες, να συρρικνωθεί η δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση, να αρχίσει η περιθωριοποίηση των σπουδών σε αντικείμενα που δε θεωρούνται ότι πρωθυπουργική σημασία, να αντικατοιτηθεί την αγορά (ανθρωπιστικές, κοινωνικές επιστήμες) και να τοσκανιστεί η τάση της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση. Και ότι τα «κριτήρια» που επικαλείται το υπουργείο (της «ενίσχυσης των ακαδημαϊκών χαρακτηριστικών»), του «βαθμού εισαγωγής των φοιτητών στο αντίστοιχο Τμήμα», κ.λπ.) είναι φρύμαρα, ενώ σε αυτό το απίστευτο ράβε-ξήλων δε λείπουν οι πολιτικές ίντριγκες εξυπηρέτησης συμφερόντων.

Μέχρις αυτή τη στιγμή αντιδράσεις εκδηλώνονται από

– Το Σύλλογο Διδακτικού Προσωπικού της Φιλοσοφικής Σχολής ΕΚΠΑ.

– Τη ΓΣ του Τμήματος Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας του ΕΚΠΑ.

– Την Κομιτεία της Φιλοσοφικής Σχολής Ιωαννίνων.

– Το τμήμα Μηχανικών Οικονομίας και Διοίκησης του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

– Το Τμήμα Ηλεκτρονικής του ΤΕΙ Θεσσαλονίκης.

– Το Τμήμα Οινολογίας και Τεχνολογίας Ποτών του ΤΕΙ Αθήνας.

– Το τμήμα Τηλεπικοινωνιακών Συστημάτων και Δικτύων.

– Το Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων του ΤΕΙ Κοζάνης.

– Το Τμήμα Εφαρμογών Ξένων Γλωσσών στη Διοίκηση και το Εμπόριο.

– Το Τμήμα Ηλεκτρονικών Υπολογιστικών Συστημάτων του ΤΕΙ Πειραιά.

– Το Τμήμα Αγροτικής Ανάπτυξης και Διοίκησης Αγροτικών Επιχειρήσεων.

– Τους φοιτητές και καθηγητές του τμήματος Δημοσίων Σχέσεων & Επικοινωνίας του ΤΕΙ Ιονίων Νήσων.

– Τους σπουδαστές του ΤΕΙ Πύργου.

– Το ΤΕΙ Δυτικής Μακεδονίας.

– Το Εκπαιδευτικό Προσωπικό της ΟΣΕΠ-ΤΕΙ.

Ετοιμάζουν νέες συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολείων

Νέες σαρωτικές συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολικών μονάδων (περίπου το 10% των σχολείων, σύμφωνα με τον Αρβανιτόπουλο, που θα προστεθούν στα ήδη «κομμένα» 1.100 σχολεία της περιστινής χρονιάς) ετοιμάζει το υπουργείο Παιδείας στον περιοδικό που δεν είναι μεν η διαδικασία Επιβεβαίωσης Δεδομένων.

Παράλληλα, καλούνται από τους διευθυντές στην περιοδική που δεν είναι μεν η διαδικασία Επιβεβαίωσης Δεδομένων να καταργήσει τα σχολεία των σημερινών μονάδων και οι προϊσταμένες των νηπιαγωγείων για «μασάζ» και εκ του σύνεγγυς. Οι προϊσταμένες των νηπιαγωγείων οφείλουν να έχουν μαζί τους τον οριθμό των φοιτούντων νηπιών-προνηπίων της περιστινής και της φετινής χρονιάς, καθώς και σκαρίφημα των αιθουσών του σχολείου τους (!) (οι «προδιαγραφές» του ΟΣΚ για τα νηπιαγωγεία είναι 2 τ.μ. ανά νήπιο).

Είναι φανερό, ότι το υπουργείο Παιδείας θέλει να στοιβάξει κυριολεκτικά τους μαθητές στις αιθουσές, οι οποίες πρέπει να θυμίζουν στρατώνες. Πάει περίπατο κάθε ένοντα ελεύθερου σχετικά χώρου για την πραγματοποίηση δραστηριοτήτων, στο πλαίσιο της μαθησιακής διαδικασίας, που ζεφεύγουν από την εικόνα που έχουμε συνηθίσει από τα προπολεμικά σχολεία (μαθητές-στρατιω-

τάκια ακούντα-αμιλητα-αγέλαστα, τοποθετημένοι σε αυτοτρέξ γραφμές

■ Χρυσή Αυγή

Νεοναζιστικές αγκαλιές με τους επιγόνους του Χίτλερ!

Προσπαθούν να κρύψουν τον αποκρουστικό νεοναζιστικό τους χαρακτήρα και να εμφανιστούν σαν... αγνοί Έλληνες εθνικιστές, όμως έχουν και τις διεθνείς επιφάνεις με τα χιτλερικά καθάρματα ανά την Ευρώπη, οι οποίες δεν κρύβονται εύκολα. Γ' αυτό και οι νεοναζί της «Χρυσής Αυγής» έγιναν και πάλι ρεντίκολο, δείχνοντας εκτός των άλλων ότι είναι και κότες που δεν έχουν το θάρρος να υπερασπιστούν τη νεοναζιστική ιδεολογία τους. Άλλα λένε στην Ελλάδα, για να εξαπατήσουν τον ελληνικό λαό, και άλλα λένε στους ναζιστές ομογάλακτούς τους στην Ευρώπη. Οι τελευταίοι, όμως, δεν γνωρίζουν ότι η χρυσαυγίτικη συμμορία προσπαθεί να κρυφτεί και τους ξεμπροστάζουν, αποκαλύπτοντας την αλήθεια για τις σχέσεις τους.

Προσπαθώντας να καλύψει την ξεφτήλα, μετά τις αποκαλύψεις για τις σχέσεις των χρυσαυγίτων με γερμανούς νεοναζί, ο... πολύς Κασιδιάρης δήλωσε με ύφος που δεν επιδέχονταν αμφισβήτησης: «Την Παρασκευή 1 Φεβρουαρίου επικοινώνησαν μαζί μας δύο Γερμανοί δημοσιογράφοι και ζήτησαν συνέντευξη από εκπρόσωπο της Χρυσής Αυγής. Το αίτημά τους έγινε δεκτό και το απόγευμα ήλθαν στη βουλή, όπως ακριβώς έχει γίνει και με Ελβετούς, Σουηδούς, Ιταλούς, Ισπανούς, Νορβηγούς, ακόμα και Ιάπωνες, αλλά και με συνεργείο της αλβανικής τηλεόρασης». Για να κρύψει την ταυτότητα των γερμανών, που ήταν νεοναζί, επίγονοι του Χίτλερ και όχι βέβαια δημοσιογράφοι, ο Κασιδιάρης υποστήριξε ότι δόθηκε συνέντευξη που εξελίχθηκε σε συζήτηση, βγήκαν μερικές φωτογραφίες, οι γερμανοί δήλωσαν τον θαυμασμό τους στον ελληνικό πολιτισμό και ότι υποστηρίζουν τις ελληνικές θέσεις κι αυτό ήταν όλο.

Η αλήθεια όμως είναι, ότι οι σχέσεις των χρυσαυγίτων με τους γερμανούς νεοναζί δεν ξεκίνησαν την Παρασκευή 1/2/2012, αλλά κρατάνε από παλιότερα. Οχι μόνο από την περίοδο που η Χρυσή Αυγή ήταν απλώς μια ολιγομελής συμμορία νεοναζιστών τραμπούκων, αλλά και μετά την πτωτική είσοδο της ελληνικής Βουλής. Αυτό αποκαλύπτεται από τον διαδι-

κτυακό τόπο του ίδιου του γερμανικού νεοναζιστικού μορφώματος «Freies Netz Süd», που βέβαια δεν είναι και τόσο «αθώο», αλλά ενέχεται σε ναζιστικές και ρατσιστικές επιθέσεις. Στο διαδικτυακό τους τόπο οι γερμανοί νεοναζί περιγράφουν αναλυτικά την πρόσφατη συνάντησή τους με τους χρυσαυγίτες στην Αθήνα (βλ. http://en.wikipedia.org/wiki/Ernst_Z%C3%BCCndel) αντάμωσαν στις αρχές του Νοέμβρη σε μια πολιτιστική και πολιτική εκδρομή στη Νυρεμβέργη. Μαζί επισκέφτηκαν, μεταξύ άλλων, την όπερα της Νυρεμβέργης και το κτίριο στο οποίο είχαν εξαγγελθεί οι Φυλετικοί Νόμοι - Rassengesetze (σήμερα στεγάζει το γερμανικό IKA). Δεν μπορούσε να λείπει το "Deutsche Hof" («Γερμανική Αυλή»), όπου άλλοτε κατέλυε ο Αδόλφος Χίτλερ στη δάρκεια των κομματικών συνεδρίων... Η περιήγηση στην πόλη από τη δεκαπενταμελή ομάδα συμπεριλάμβανε το γερμανικό εθνικό μουσείο, όπως επίσης και τους πρώτους εκδοτικούς χώρους της εφημερίδας Der Stürmer (σ.σ. σημαίνει «Επιθετικός» και ήταν εβδομαδιαία ναζιστική εφημερίδα που εκδόθηκε στη Νυρεμβέργη την περίοδο του Χίτλερ, βλ. http://el.wikipedia.org/wiki/Der_St%C3%BCrmer), καθώς και την Fränkischen Tageszeitung (βαυαρική πρωτίνη εφημερίδα) και την εκκλησία Λόρενσκιρχε.

Αυτά αναφέρονται στην ανάρτηση των γερμανών νεοναζί με τίτλο «Πολιτισμός και Πολιτική στη Νυρεμβέργη και στο Fürth» (πόλη της βόρειας Βαυαρίας) και οι γερμανόφωνοι μπορούν να διαβάσουν στην ηλεκτρονική διεύθυνση <http://www.freies-netz-sued.net/index.php/2012/11/11/kultur-und-politik-in-nurnberg-und-furth/>. Στη συγκεκριμένη αναπτόκριση αναφέρονται και άλλα «πολιτιστικά μνημεία» ναζιστικού ενδια-

φέροντος, που επισκέφτηκε η δεκαπενταμελής ομάδα (στην οποία συμμετείχαν και χρυσαυγίτες).

Κατανοούμε απόλυτα το λόγο για τον οποίο χρυσαυγίτες επισκέφτηκαν το κατάλυμα του Χίτλερ στη Νυρεμβέργη και τα γραφεία της ναζιστικής του φυλλάδας. Αυτά τους συγκινούν, αυτά νοσταλγούν, απ' αυτά εμπνέονται. Οσο κι αν προσπαθούν να κρύψουν τα ναζιστικά τους πιστεύω, η πραγματικότητα τους διαφεύδει...

ΥΓ1: Αλήθεια, ποιος είναι ο νεοναζί Έλληνας βουλευτής που πήγε στη Γερμανία τον περασμένο Νοέμβρη και η γερμανική ασφάλεια τον ξεφύλισε στο αεροδρόμιο, βάζοντάς τον ακόμα και δήλωση μετάνοιας να υπογράψει; Μήπως ήταν ο... πολύς Κασιδιάρης; Και γιατί έθαψαν την ξεφτήλα; Τόσο πολύ ντρέπονται; Τους «δίνουν» πάντως κανονικά οι γερμανοί ομοιδεάτες τους. Αντιγράφουμε από το σάιτ τους: «Ενδιαφέρουσες ήταν και οι εμπειρίες ενός βουλευτή (σ.σ. της Χρυσής Αυγής) σε ταξίδι που έκανε στο παρελθόν στη Γερμανία. Μόλις έφτασε στο αεροδρόμιο, δύο κομισάριοι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας Γερμανίας τον οδήγησαν σ' ένα δωμάτιο και με θραύση τρόπο του έκαναν μαθήματα όσον αφορά τη "νομική κατάσταση" σε θέματα εθνικοσοσιαλισμού και του συμβολισμού του στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία. Μόλις με την υπογραφή του κάτω από τη γνωστή εχθρική παρόγραφο κατά των φρονημάτων, που υπάρχει στη Γερμανία, ότι δε θα κάνει αναφορά (σ.σ. στον εθνικοσοσιαλισμό και τα σύμβολά του) μπόρεσε να συνεχίσει το ταξίδι του. Διαφορετικά, υπήρχε απογόρευση εισόδου στη χώρα και επιστροφή με την επόμενη πτήση» (βλ. <http://www.freies-netz-sued.net/index.php/2013/02/06/athen-parlamentsbesuch-am-rande-des-imia-marsches/>).

Αυτά αναφέρονται στην ανάρτηση των γερμανών νεοναζί με τίτλο «Πολιτισμός και Πολιτική στη Νυρεμβέργη και στο Fürth» (πόλη της βόρειας Βαυαρίας) και οι γερμανόφωνοι μπορούν να διαβάσουν στην ηλεκτρονική διεύθυνση <http://www.freies-netz-sued.net/index.php/2012/11/11/kultur-und-politik-in-nurnberg-und-furth/>. Στη συγκεκριμένη αναπτόκριση αναφέρονται και άλλα «πολιτιστικά μνημεία» ναζιστικού ενδια-

φέροντος, που επισκέφτηκε την ηλεκτρονική διεύθυνση <http://www.freies-netz-sued.net/index.php/2012/11/11/kultur-und-politik-in-nurnberg-und-furth/>. Στη συγκεκριμένη αναπτόκριση αναφέρονται και άλλα «πολιτιστικά μνημεία» ναζιστικού ενδια-

Βίντεοπροβολές σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

1/2 Επισκεψία της Ελλάδας (1969) του Φίλιππου Λαζαρίδη
15/2 Από την Ελλάδα (1965) του Πίπερ Νέστλερ
Καλή πατρίδα σύντροφε (1985) του Λευτέρη Ξανθόπουλου
22/2 Τα κορίτσια της Βροχής (2011) της Άλικης Δαμιανίδη

KINHMATOGRAFONTAΣ ENANTIA STI LHNH

Προβολές και συζητήσεις με την παρουσία των σκηνοθετών

Προσωπικός της Β. Ζηρού: Ελένη Λαζαρίδη
Αρχιπρόεδρος της Ε.Δ.Α.Ε.: Δημήτρης Λαζαρίδης
www.eksegersi.gr

Καλύπτουν τους νεοναζί

Η ταν μια τυπική ανακοίνωση, σαν αυτές που βγαίνουν σωρηδόν καθημερινά από τις ανά τη χώρα Γενικές Αστυνομικές Διεύθυνσεις: «ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ Αθήνα, 8 Φεβρουαρίου 2013. Βραδινές ώρες της 5-2-2013 μετά από ελεγχο στο σχήμα που επέβαιναν στην περιοχή Χαϊδαρίου, συνελήφθησαν δύο (2) ημεδαποί ήλικες 27 και 19 ετών, διότι στην κατοχή τους βρέθηκαν: Στην κατοχή του 27χρονου, ένα (1) πιπούδι ZASTAVA με 4 φυστίγια, ένα (1) πιπούδι μοκούς αφορά τη "νομική κατάσταση" σε θέματα εθνικοσοσιαλισμού και του συμβολισμού του στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία. Μόλις με την υπογραφή του κάτω από τη γνωστή εχθρική παρόγραφο κατά των φρονημάτων, που υπάρχει στη Γερμανία, ότι δε θα κάνει αναφορά (σ.σ. στον εθνικοσοσιαλισμό και τα σύμβολά του) μπόρεσε να συνεχίσει το ταξίδι του. Διαφορετικά, υπήρχε απογόρευση εισόδου στη χώρα και επιστροφή με την επόμενη πτήση» (βλ. <http://www.freies-netz-sued.net/index.php/2013/02/06/athen-parlamentsbesuch-am-rande-des-imia-marsches/>).

Το πρώτο ερώτημα είναι γιατί η ανακοίνωση βγήκε τρεις μέρες μετά τη σύλληψη; Η απάντηση είναι πως είχε ήδη διαρρεύσει πας δεν επρόκειτο για κάποιους «τυχαίους» που πιάστηκαν με όπλα σε κάποιον αστυνομικό έλεγχο ρουτίνας, αλλά για δύο γνωστούς χρυσαυγίτες, τον Παναγιώτη Δράκο (27 ετών) και τον Λουκά Χαϊδάρι (19 ετών). Ο δεύτερος διέθετε προφίλ στο facebook που είχε εξώφυλλο φωτογραφία χρυσαυγίτων αξιόποινες πράξεις. Οι συλληφέθηκαν στο κ. Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών.

Η συμπειριφορά της αστυνομίας είναι προφανής. Ούτε ονόματα δημοσίευσε ούτε φωτογραφίες, για να δικαιολογηθεί το «ερευνάται τυχόν συμμετοχή τους σε άλλες αξιόποινες πράξεις». Πώς ακριβώς ερευνάται; Απλούστατα, δεν ερευνάται. Και βέβαια, δεν ειπώθηκε τίποτα για την πολιτική τους ιδιότητα (κάθε σύγκριση με συλλαφισμένους αναρχικούς, χωρίς μάλιστα απλούστασιο στην κατοχή τους επιβάλλεται). Οι τύποι αυτοί κάπ

Νέα προκλητική παροχή στους καναλάρχες

Εχουν κάθε λόγο οι καναλάρχες να στηρίζουν τη «μνημονιακή» πολιτική. Δεν είναι απλώς μαντρόσκυλα του καπιταλισμού, όπως ήταν κάποτε οι παραδοσιακοί εκδότες, αλλά είναι οι ίδιοι καπιταλιστές, χωμένοι σε κάθε μπίζνα (κατά προτίμηση με το κράτος). Εργολάβοι και προμηθευτές του δημοσίου, μιζαδόροι, πλιατικολόγοι.

Εχει κάθε λόγο το αστικό κράτος να τους ανταμείβει για τις υπηρεσίες τους. Κι όταν τους βάζει κάποιο φόρο, έτσι για τα μάτια του κόσμου, για να παραμυθάζει το λαουτζίκο που στενάζει από τα χαράστια και τα απανωτά πετσοκόμματα μισθών και συντάξεων, φροντίζει να παραπέμπει την είσπραξή του στις ελληνικές καλένδες.

Ας δούμε, όμως, περί τίνος πρόκειται.

Με τον πρώτο «μνημονιακό» νόμο 3899/17.12.2010 («Επειγόντα μέτρα εφαρμογής του προγράμματος στήριξης της ελληνικής οικονομίας από τα κράτη-μέλη της Ζώνης του ευρώ και το ΔΝΤ») επιβλήθηκε και ένας φόρος στους καναλάρχες και τους διαφημιστές, για να φανεί πως τάχα τα βάρη μοιράζονται δίκαια. Συγκεκριμένα, στην παράγραφο 12 του πέμπτου άρθρου του νόμου αναφέρεται: «Επιβάλλεται ειδικός φόρος στις διαφημίσεις που προβάλλονται από την τηλεόραση. Ο συντελεστής του φόρου ορίζεται σε ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) επί της αξίας της διαφήμισης που υπολογίζουν τα τηλεοπτικά μέσα ενημέρωσης, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις [...] Τον ειδικό φόρο εισπράττουν τα τηλεοπτικά μέσα ενημέρωσης και αποδίδουν στο Δημόσιο με μηνιαίες δηλώσεις που υποβάλ-

λουν στην αρμόδια ΔΟΥ».

Οι καναλάρχες και οι διαφημιστές, βέβαια, δεν είχαν κανένα σκοπό να πληρώσουν αυτόν τον ειδικό φόρο. Και ήξεραν ότι δεν πρόκειται να τον πληρώσουν. Είχαν προσυνεννοηθεί με την κυβέρνηση Παπαδρέου, όπως φαίνεται από τη συνέχεια αυτής της σκονδαλώδους υπόθεσης.

Με τον «μνημονιακό» νόμο 3899/17.12.2010 («Επειγόντα μέτρα εφαρμογής του προγράμματος στήριξης της ελληνικής οικονομίας από τα κράτη-μέλη της Ζώνης του ευρώ και το ΔΝΤ») επιβλήθηκε και ένας φόρος στους καναλάρχες και τους διαφημιστές, για να φανεί πως τάχα τα βάρη μοιράζονται δίκαια. Συγκεκριμένα, στην παράγραφο 12 του πέμπτου άρθρου του νόμου αναφέρεται: «Επιβάλλεται ειδικός φόρος στις διαφημίσεις που προβάλλονται από την τηλεόραση. Ο συντελεστής του φόρου ορίζεται σε ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) επί της αξίας της διαφήμισης που υπολογίζουν τα τηλεοπτικά μέσα ενημέρωσης, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις [...] Τον ειδικό φόρο εισπράττουν τα τηλεοπτικά μέσα ενημέρωσης και αποδίδουν στο Δημόσιο με μηνιαίες δηλώσεις που υποβάλ-

λουν στην αρμόδια ΔΟΥ». Οι καναλάρχες και οι διαφημιστές, βέβαια, δεν είχαν κανένα σκοπό να πληρώσουν αυτόν τον ειδικό φόρο. Και ήξεραν ότι δεν πρόκειται να τον πληρώσουν. Είχαν προσυνεννοηθεί με την κυβέρνηση Παπαδρέου, όπως φαίνεται από τη συνέχεια αυτής της σκονδαλώδους υπόθεσης. Αμ δε! Η συγκυβέρνηση Σαμαρά (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ) φροντίζει να πάρουν οι καναλάρχες νέα «αναβολή» ενός έτους, με νομοσχέδιο που κατατέθηκε την περασμένη Δευτέρα (11 Φλεβάρη) στη Βουλή.

Είναι εκπληκτική η επιχειρηματολογία που επιστρέφεται ο υπουργός Επικρατείας στην Αιτιολογική Εκθεση του νομοσχεδίου και συγκεκριμένα στο άρθρο 22 με την οποία θεσπίζεται η νέα αναβολή ενός έτους στην καταβολή του ειδικού φόρου 20% επί των τηλεοπτικών διαφημίσεων: «Ωστόσο, η δυσχερής οικονομική κατάσταση όλων των εμπλεκόμενων φορέων, και δή τόσο των επιχειρήσεων που εκμεταλλεύονται τηλεοπτικούς σταθμούς, όσο και των διαφημιστών και των διαφημιζομένων, είχε οδηγήσει στη διαδοχική χρονική μετάθεση της έναρξης ισχύος της εν λόγω διάταξης [...] Οι λόγοι που επέβαλλαν τη μετάθεση της έναρξης ισχύος της εν λόγω διάταξης μέχρι σήμερα δεν έχουν εκλείψει, αντίθετα επιτείνονται διαρκώς, με αποτέλεσμα τυχόν εφαρμογή της από την 1.1.2013 να δύναται να προκαλέσει σοβαρά προβλήματα στη λειτουργία των τηλεοπτικών σταθμών και των διαφημιστικών εταιριών, με κίνδυνο, σε περίπτωση οικονομι-

κής τους κατάρρευσης, να χαθούν εκαποντάδες θέσεις εργασίας και σημαντικά έσοδα για το Δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία!

Οι φτωχούληδες του Θεού! Οι Μπομπολάρι, οι Ψυχάρηδες, οι Βαρδινογιάννηδες, οι Αλαφούζοι, οι Κουρήδες, οι Κοντομηνάδες και το λοιπό κακό συναπάντημα! Δεν βγαίνουν οι άνθρωποι και μπορεί σε λίγο να τους δούμε να ζητιανεύουν στην Πλατεία Συντάγματος! Πρέπει να τους στηρίξουμε τους κακόμοιρους, γιατί δεν δουλεύουν για κέρδη, αλλά για να προσφέρουν θέσεις εργασίας σε εργαζόμενους και έσοδα στο Δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία. Μπορεί, βέβαια, να έχουν διώξει κόσμο και κομάκι από τα τηλεοπτικά τους κάτεργα, μπορεί να έβαλαν το πιστόλι στον κρόταφο των εργαζόμενων και να τους ανάγκασαν να υπογράψουν ατομικές συμβάσεις εργασίας με τεράστιες μειώσεις μισθών, όμως εξακολουθούν να προσφέρουν... κοινωνικό έργο, γι' αυτό και ένας φόρος, που κάποια στιγμή μπήκε σε κάποιες από τις μπίζνες τους, ως δική τους «συνεισφορά στην εθνική προσπάθεια σωτηρίας της χώρας», δεν πρέπει να πληρωθεί ποτέ.

Αμφιβάλλει κανείς, ότι αυτός ο φόρος δεν πρόκειται να πληρωθεί ποτέ; Εμείς δεν έμαστε πολιτικά αφελείς, δεν αμφιβάλλουμε και γι' αυτό βάλαμε τη λέξη «αναβολή» σε εισαγωγικά. Ετσι θα πηγαίνει, από

γιατί δεν κάθησε να τον συλλάβουν, όταν διαπίστωσε ότι για να εξουδετερώσουν μια ένοπλη αντεξουσιαστική ομάδα, στράφηκαν εναντίον κάποιων ανθρώπων ποινικοποιώντας τις προσωπικές σχέσεις. Πήγες για καφέ με τον Μαζιώτη; Άρα είσαι μέλος! Οι μεθοδεύσεις των διωκτικών αρχών, τόνισε, υπονόμευσαν τη ζωή μου. Ακόμη και τώρα το συνειδητοποιών και οργίζομαι. Βρίσκομαι κατηγορούμενος λόγω των φριλιών και προσωπικών μου σχέσεων στο κίνημα, θυμίζοντας την Καταρίνα Μπλουμ του γνωστού μυθιστορήματος. Ελπίζω, κατέληξε, η τολαιπωρία μου να λάβει τέλος, για να μπορέσω να συνεχίσω τη ζωή μου. Θέλω να πιστεύω ότι οι δηλώσεις Δένδια δεν θα επηρεάσουν την απόφασή σας.

Δεν είχε άλλο τρόπο να υπερασπιστεί τον εαυτό του ο Κ. Κάτσενος εκτός από το να περιγράψει τη ζωή του. Παϊδί της Βικτώριας και των Αμπελοκήπων, μίλησε για τις αυταπάτες της δεκαετίας του '80, που πλήριμιζαν τον κόσμο που χαρακτηρίζόταν προδευτικός. Μίλησε για την αιτιολογία της, το γιατίσμό, την πολιτιστική παρακμή, που χαρακτηρίζαν τη δεκαετία του '90, για να δηλώσει ότι ο ίδιος απέρριψε αυτόν τον τρόπο ζωής και αναζήτησε μια εναλλακτική ταυτότητα, η οποία αργότερα έγινε και πολιτική. Στη συνέχεια περιέγραψε την εργασιακή του διαδρομή, η οποία θα μπορούσε να περιγραφεί ως «η Οδύσσεια ενός γραφίστα».

Ιδιαίτερα επέμεινε στην τελευταία τριετία,

στην εποχή των Μνημονίων και της εργασιακής και κοινωνικής βαρβαρότητας, αλλά και της κατασκευής του φόρου ενάντια στον «εσωτερικό εχθρό». Η «αντιτρομοκρατία», τόνισε, μετατρέπει την αστική δημοκρατία σε ολοκληρωτική διακυβέρνηση. Σε δίκες σαν αυτής που βιώνω επιδιώκεται η απονομιμοποίηση της συγκεκριμένου όμρου ως ανθρώπινη ασπίδα, γράφουν. «Έντελει», συνεχίζουν, «λειτούργησε ως ανθρώπινη ασπίδα για τους μπάτσους εν αγνοίᾳ τους, καθώς αποτέλεσε την αιτία που δε χρησιμοποιήσαμε τα όπλα μας για να απεμπλακούμε. Γιατί η συνειδηση μας και ο αξιοκός μας κώδικας δε μας επιτρέπουν να ρισκάρουμε τη ζωή ενός τυχαίου ανθρώπου που βρέθηκε μαζί μας παρά τη θεληση του». Στη συνέχεια, αναφέρονται στα βασανιστήρια: «Η αργήγηση τελειώνει στα κεντρικά της αστυνομίας στη Βέροια, όπου ακολούθησε πολύωρος βασανισμός τριών από τη φυλακή, το οποίο επιβεβαίωνε όσα είχαμε φανταστεί όσοι δεν υποκύπτουμε στην κρατική προπαγάνδα. Εξεκαθάρισαν πως απέφευγαν κάθε χρήση προτίτλου από την οποία προσπάθησαν να χρησιμοποιήσουμε τον συγκεκριμένο όμρου ως ανθρώπινη ασπίδα για την επιβιώση της αντιτρομοκρατίας».

Εξαιρετικά σύντομη ήταν η Μαρί Μπεραχά. Είναι ηλικίας φαεινότερον, άλλωστε, πως βρίσκεται στα έδρανα των κατηγορούμενων, επειδή η Αντιτρομοκρατική θέλησε να εκδικηθεί τον σύζυγό της Κώστα Γουρνά. Περιέγραψε απλώς το σοκ που υπέστη, όταν πληροφορήθηκε τη σύλληψη του Κώστα. Σοκ που ήταν αποτελεσματικός, αλλά απλούστατα ήταν η αργκό που χρησιμοποιεί ο Σταθόπουλος. Οταν, δε, ο Κάτσενος του θύμισε ότι ο ίδιος λέει «Βικτώρια» στη συνομιλία, ο εισαγγελέας είχε την απάντηση: «Σας ξέφυγε! Μ' άλλα λόγια, άμα ο Κάτσενος λέει «Βίτσα», κάνοντας πλάκα με την αργκό του Σταθόπουλου, ενεργεί σαν συνωμότης. Αμά λέει «Βικτώρια», του ξέφυγε! Σε κάθε περίπτωση είναι ένοχος! Αλήθεια, με τέτοια λογικά αίσχη

θα προτείνει ενοχές ο κ. Λιόγας; Είμαι περήφανη που διάλεξα αυτόν τον άνθρωπο για σύντροφό μου και για πατέρα των παιδιών μου. Χρέος μου απέναντι στον

Το Ολυμπιακό Ιδεώδες μας τέλειωσε, έχουμε όμως το Ιδεώδες του Ελληνικού...

✓ Το αθλάντο αθλητικό ιδεώδες είχε πεθάνει από τη στηγμή που οι ολυμπιακοί αγώνες συνδέθηκαν με τον επαγγελματικό αθλητισμό, τις χορηγίες, το τόπινγκ, τις ίντριγκες των παραγόντων, και έγιναν ένα εμπορικό σύνο με ισχυρό brand name και χοντρά φράγκα για τους καπιταλιστές που επενδύουν σ' αυτούς. Παρολαυτά, ο συρφετός του ολυμπιακού κινήματος προσποθεί να πείσει το πόπολο ότι είναι ζωντανό και κάθε τέσσερα χρόνια το περιφέρει για να μπορέσει να πουλήσει την αθλητική του πραμάτεια. Την περαισμένη Τρίτη μπορούμε να πούμε ότι έγινε επίσημα η κηδεία του. Η εκτελεστική επιτροπή της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής ανακοίνωσε ότι η πάλη (ελληνορωμαϊκή και ελεύθερη) αποβάλλεται από το ολυμπιακό πρόγραμμα από το 2020 και θα πρέπει να διεκδικήσει τη συμμετοχή της σε αυτούς τους αγώνες με άλλα απίθανα «αθλήματα», όπως το σκουός, το καράτε, η αθλητική αναρρίχηση και το ψάρεμα του βραχώδους καβουρογαμώσαρου.

Ο λόγος είναι πολύ απλός. Σύμφωνα με τα μελη της εκτελεστικής επιτροπής της ΔΟΕ, η πάλη είναι ένα άθλημα που δεν προσελκύει το ενδιαφέρον των θεατών, έχει μικρή τηλεθέαση, δεν κόβει πολλά εισιτήρια και είχε και κάποια κρούσματα ντόπινγκ που αφανώνουν την εικόνα των αγώνων. Οπως θα καταλάβατε, οι αξιωματούχοι της ΔΟΕ είναι ξεκάθαροι και δεν έχουν κανένα ενδιασμό να πουν τα πρόγραμμα με βάση τα δεδομένα του σύγχρονου επαγγελματικού αθλητισμού. Δεν φέρνεις φράγκα στο ταμείο, έχω από το πρόγραμμα των αγώνων, γιατί έχουμε και έξοδα και οικογενειες να ταΐσουμε.

Η απόφαση είχε ως αποτέλεσμα να υπάρξουν σοβαρές αντιδράσεις από αρκετές χώρες που έχουν μεγάλη παράδοση στο άθλημα και κατακτούν αρκετά μετάλλια από αυτό σε κάθε Ολυμπιάδα. Οι χώρες αυτές, κυρίως ασιατικές, της Βόρειας Αμερικής και ορισμένες ευρωπαϊκές, ζήτησαν να μη δεχτεί η ολομέλεια της ΔΟΕ την εισήγηση της εκτελεστικής επιτροπής και η πάλη να παραμείνει στο ολυμπιακό πρόγραμμα. Στη γραμμή αυτή κινήθηκε και ο εκπρόσωπος Τύπου της ΔΟΕ, Μάρκος Ανταμ, ο οποίος δήλωσε ότι η

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

απόφαση δεν είναι οριστική, είναι απλά μια πρόταση, ενώ οριστική απόφαση θα υπάρξει το Σεπτέμβρη, όταν θα συνεδριάσει η ΔΟΕ. Στη χώρα μας, αντέρασαν το μόνιμο μέλος της ΔΟΕ Λάμπτης Νικολάου και ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Γλάρης Κώστας Θάνου. Ο Νικολάου τόνισε ότι είναι ντροπή η απόφαση-εισήγηση της εκτελεστικής επιτροπής και ότι θα στελει άμεσα επιστολή προς τη ΔΟΕ, προκειμένου να ανακληθεί τώρα και όχι το Σεπτέμβρη η απόφαση. Ο Θάνου, ο οποίος ήταν 40ς ολυμπιονίκης στο Σίδνεϊ, δήλωσε ότι η απόφαση είναι εροσυλία και στρέφεται κατά του ολυμπισμού, ότι πάρθηκε από ανθρώπους που δεν έρουν ιστορία, αφού σε όλες τις αρχαίες παραστάσεις σε αγγεία, τοιχογραφίες, νομίσματα υπάρχουν παλαιότερες. Και κατέληξε ότι, αν η ολομέλεια της ΔΟΕ κάνει δεκτή την εισήγηση της εκτελεστικής επιτροπής, θα πρέπει να πούμε στους ξένους να μην επισκέπτονται τον αρχαιολογικό χώρο της Αρχαίας Ολυμπίας και την παλαιότρα, αφού το σύγχρονο ολυμπιακό κίνημα θέλει να διοργανώνει καθαρά εμπορικούς αγώνες με σκοπό το κέρδος.

Αναφερόμαστε στο θέμα όχι για να ενώσουμε τη φωνή με αυτούς που διαμαρτύρονται (που τα δικά τους φράγκα σκέφτονται), αλλά για να δείξουμε για μια αικόμη φορά ότι ο επαγγελματικός αθλητισμός σε κάθε άθλημα έχει κυριαρχήσει από άκρη σε άκρη και οι καπιταλιστές και οι κολαούζοι τους στις παγκόσμιες ομοσπονδίες δεν νιώθουν πλέον την ανάγκη να κρυφτούν και να μιλήσουν για ευγενή άμιλλα, για υγιή συναγωνισμό, για το αθλητικό ιδεώδες, αλλά μόνο για την ουσία που είναι το χρήμα.

Ανάμεσα στους τυχερούς που παρακολούθησαν τον αγώνα της περαισμένης Κυριακής ήταν και 50 Ελληνες, μέλη του Penya Barcelonista d' Athenes και του Blaugrana.gr. Η ελληνική ομάδα, εκτός από την παρακολούθηση ενός «ιστορικού» αγώνα, είχε ως αποστολή και τη βράβευση του αρχηγού Κάρλες Πουγιόλ για την πολυετή προσφορά του στην ομάδα. Και ενώ όλοι περίμεναν ότι θα είχαν μια δύσκολη αποστολή, στην πράξη όλα έγιναν απλά. Η υπεύθυνη για το κοινωνικό έργο της Μπαρτσελόνα επαιξέ ως γητεδούχος μεσημεριανό παιχνίδι. Η ιστονική Λίγκα, προκειμένου να κερδίσει την αγορά της Ασίας, έχει πάρει την απόφαση ένα παιχνίδι της αγωνιστικής να γίνεται μεσημέρι και να μεταδίδεται απευθείας στις ασιατικές χώρες. Στη Μπαρτσελόνα η υποχρέωση αυτή έτυχε την προηγούμενη αγωνιστική κόντρα στη Χετάφε, την οποία και φιλοδώρησε με έξι γκολ (ότι έπρεπε για τους νέους τηλεοπτικούς πελάτες). Ο αγώνας μετατράπηκε σ' ένα

✓ Την περαισμένη Κυριακή, μετά από 48 χρόνια, η Μπαρτσελόνα έπαιξε ως γητεδούχος μεσημεριανό παιχνίδι. Η ιστονική Λίγκα, προκειμένου να κερδίσει την αγορά της Ασίας, έχει πάρει την απόφαση ένα παιχνίδι της αγωνιστικής να γίνεται μεσημέρι και να μεταδίδεται απευθείας στις ασιατικές χώρες. Στη Μπαρτσελόνα η υποχρέωση αυτή έτυχε την προηγούμενη αγωνιστική κόντρα στη Χετάφε, την οποία και φιλοδώρησε με έξι γκολ (ότι έπρεπε για τους νέους τηλεοπτικούς πελάτες). Ο αγώνας μετατράπηκε σ' ένα

KONTRA

■ ΟΥΛΡΙΧ ΖΑΙΝΤΛ Παράδεισος του έρωτα

Η πρώτη ταινία της τριλογίας του «παραδείσου», του αυστριακού σκηνοθέτη Ζάιντλ (μετά τον έρωτα ακολουθούν οι «παραδείσοι» της ελπίδας και της πίστης). Άλλη μια φορά, ο Ζάιντλ με το διεισδυτικό του μάτι μας δίνει μια έχωριστη ταινία. Θέμα του ο σεξοτουρισμός. Η 50χρονη κοινωνική λειτουργός Τερέζα (τυπικό δείγμα μεσήλικης βορειοευρωπαίας: ξανθιά, έντονα χαρακτηριστικά, παχυστό σώμα) πηγαίνει ταξιδί στην Κένια και ξέρει φυσικά ότι ο προορισμός ενδείκνυται για εύκολο σεξ.

Μογευτικά τοπία από τις ακτές της Κένια, με εξωτικά δέντρα και ζώα, αποτελούν έναν επίγειο παράδεισο, μακριά από τη στρεσογόνα Ευρώπη. Παράδεισος που ολικηρώνεται με την προσφορά σεξ από εξωτικούς μαύρους καλογυμνασμένους ντόπιους. Νέα μορφή αποικιοκρατίας,

αποκρουστικότατης. Εκμετάλλευση και εξευτελισμός για τους ντόπιους δύσμοιρους νεαρούς, αλλά και την τριτοκομική ντόπια κοινωνία. Ταυτόχρονα όμως, ανάδειξη της βαθιάς μοναξίας των γυναικών αυτών και των στρεβλών και οδιέξοδων αποφάσεών τους, προκειμένου να πολεμήσουν αυτή τη μοναξία τους.

Συχνά αποκρουστική και ενοχλητική, μεταξύ ντοκιμαντέρ και μυθοπλασίας, με επιμονή και με σκόπιμα μεγαλύτερη από την αναγκαία για την αφήγηση διάρκεια, η ταινία καταφέρνει να προβληματίσει το θεατή για τη νέα αυτή μόδα σε δύο επίπεδα. Πρώτο, σε σχέση με τους νεαρούς ντόπιους που επιδίδονται σε αυτό το είδος πορνείας και δεύτερο σε σχέση με το αδιέξοδο που σπρώχνει τις Ευρωπαίες προς τα εκεί.

■ ΤΟΜ ΧΟΥΠΕΡ

Οι Αθλιοί

Μιούζικαλ βασισμένο στο κλασικό έργο του Ουγκό, που ανέβει με μεγάλη εισπρακτική επιτυχία σε πολλές χώρες στον κόσμο, μεταφέρεται και στη μεγάλη οθόνη. Αρκετά δύσκολο το εγχείρημα. Το τελικό αποτέλεσμα στερείται πολλών αρετών του έργου του Ουγκό. Ο θεατής παρακολουθεί την εξέλιξη μιας μελοδραματικής ιστορίας, με πρωταγωνιστές που οικτίρουν την κακή τους μοίρα. Ακόμα και η επανάσταση που περιγράφεται στο μυθιστόρημα, αντιμετωπίζεται μελοδραματικά. Το έργο του Ουγκό, όμως, δεν είναι μια διακύρωση της διάφορες κοινωνικές και απομικές συγκρούσεις των κατώτερων τάξεων στη Γαλλία σε μια πολύ ταραγμένη περίοδο στις αρχές του 19ου αιώνα.

Η επιλογή της συγκεκριμένης διασκευής ήταν κάκιστη, καθώς αφαιρεί από τον κάθε ήρωα την ουσία του παρουσίας του στο έργο, τις αντιφάσεις του και τις αιτίες της εξέλιξης του. Φυσικά, δεν είναι καθόλου εύκολο εγχείρημα. Το αποτέλεσμα τελικά είναι μετριότατο και μακράν υπο-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Οχι Μέργος, Μούργος...

Κτο παέτ, α κτο νιέτ?

KAI αναιδή διαγωγή θα επιδείξουμε, KAI της ανομίας είμαστε οπαδοί φανατικοί, κουφάλες!

Απεργία: ο κοινοβουλευτικός φασισμός χτυπάει αυτόματα – όσοι συμμετέχουν στα κοινοβουλευτικά παιχνίδια δε συναινούν άραιες; (ερώτημα τοίχων)

Αμα είναι για «αυτοδιεύθυνση», ποιος τη γαμεί την απεργία (...), έτσι δεν είναι; (κάτι σατανικές συμπτώσεις...)

Συνεπέστατος (όπως και ο Σύριζα) ο Περισσός στο ραντεβού με τους μπατοσούσυνδικαλιστές της ΠΟΑΣΥ (βλ. Ριζοσπάστη, 12-2-12) (509 λέξεις). Εχει σημασία, ιδιαίτερα τούτη την εποχή της όξυνσης της κρατικής καταστολής

◆ Τα ιερά και τα όσπρια.

◆ Πώς λέγεται ο απελθών Πάπας; Ράτζινγκερ, Νάτσινγκερ;

◆ «Τι θα έκανε ο ΤΖ, Οργουελ το 2013» - αφελής τίτλος της «Ελευθεροτυπίας», 12-2-13. Άλλα και αφελέστερη η υπεράσπιση του μετά πλέον και από το άνοιγμα των αρχείων...

◆ Καλά, τη Γερμανία δεν την παρουσίαζαν ως υπόδειγμα μη διαφθοράς; Ομως των φρονίμων τα παιδιά, όπως η υπουργός Ανέτε Σαβάν, πριν διαβάσουν... πληρώνουν ή κάνουν λογοκλοπή (plagiarism). (Για τους θιασώτες της ευρωπαϊκής... αγνότητας).

◆ Ψωνίζομαι ελληνικά.

◆ Μένος κατά των συγγενών των 4 αγωνιστών της Κοζά-

Η «μητέρω» όλων των μαχών. Και, ως συνήθως, θα ακολουθήσει κλιμάκωση (ή κλι-

νης από τον τηλεοπτικό-έντυπο ρουφιανουρφετό.

◆ Φυσικά και ΔΕΝ είναι καθ' ύλην αρμόδιος για θέματα επανάστασης ο κυρ-Πάσχος της Καθημερινής (kathimerini.gr, 12-2-13), όσο και να πασχίζει περί του αντιθέου...

(βλ. και τα σχετικά «πνοήματα»: «Η επανάσταση που χρειαζόμαστε» και «Επαναστάτες βορείων προαστίων»).

◆ Δύο κείμενα, εκτιμήσεις στον (περιορισμένο) προσυνεδριακό διάλογο του Περισσού: Δ. Κουτσούμπα και Γ. Αραβανή, 10-2-13 και 3-2-13 αντίστοιχα, στο Ριζοσπάστη.

◆ Προοδευτικός και ο (Τσικ), συγγνώμη, ο Ραφαέλ Κορέα; (ΠΡΙΝ, 10-2-13).

◆ «Σε διαδοχικά "όχι" Κουβέλη προσκρούει ο Ευ. Βενιζέλος» (Ν. Λιονάκης, avg.gr, 12-2-13). Προβάλλει... αντίσταση ο Φώτης. Και γιατί όχι, σε μια «πολυμορφική» μελλοντική κυβέρνηση θα έχει μια θέση κι αυτός...

◆ Κουκούλωμα στην υπόθεση Στ. Αλεξανδρόπουλου;

◆ «Η αστυνομία, όταν δεν πίνει φραπέ στα Everest, δέρνει» (avg.gr, 9-2-13). Εχει όμως και επαγγελματικά προβλήματα αλλά και τη στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ στο Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΑΣΥ... (KAI με τον μπάτσο, KAI με τον μπασκίνα).

◆ «Δεξιά χωρίς βασανιστήρια δεν υπάρχει» (ΠΡΙΝ, 10-2-13). Δηλαδή, ρε μάγκες, οι άλλοι δύο συγκυβερνώντες δεν συναινούν;

◆ Αγώνας μέχρι την τελευταία σφαίρα.

◆ Χριστόριας: «Αποχωρώ πικραμένος» - παραπονεμένα λόγια έχει το τραγούδι του...

◆ Σαν βούτυρο η «σκληρή γραμμή» Τσίπρα.

◆ Λοιπόν, πήραν ψήφους οι «Παρεμβάσεις» στις ΕΛΜΕ.

Και τι τις έχουν κάνει τόσα χρόνια; (Οταν έχουν κοινοβουλευτικοποιηθεί τα συνδικάτα, οι ψήφοι είναι χαρτάκια...).

◆ Σε 3.700 απολύσεις σκοπεύει να προβεί η τράπεζα BARCLAYS. Ταυτόχρονα τα bonus στα διευθυντικά στελέχη της ονέρχονται σε 1.85 δισ. στερλίνες.

◆ Τι Λοζάνη, τη Κοζάνη, τι άλογο, τι βοδινό για καππιτα-

λιστές, όπως τα σούπερ μάρκετ Iceland (διατροφικό σκάνδαλο διαφρείας υπό ...έρευνα).

◆ «Η Αριστερά και το κίνημα πρέπει να αναβαθμίσουν την πάλη τους όμεσα, είναι στην ουσία η πάλη για την εξουσία». (εκ του ΠΡΙΝ, 10-2-13).

Και: «Το ζήτημα της δημοκρατίας στο πολιτικό σύστημα και στους χώρους δουλειάς γίνεται σήμερα πρωτεύουσα πλευρά της ταξικής πάλης...». Ετσι, λοιπόν, δημοκρατία στο πολιτικό σύστημα... Τουρλουμπούκι άρθρο, αλλά αναφορά -έστω- στο ζήτημα κρατικής βίας και λαϊκής αντιβίας γιοκ...

◆ Χρηστικό το βιβλιοράκι του Σ.Μ.Ε.Δ.

◆ Οταν σου δίνει «συχαρίκια» ο Χόλογουέ, άστα...

◆ «Οπορτουνιστικό» το «ΚΚ Ισπανίας», το καταγγέλλουν μια σειρά «Κ» κόμματα, μεταξύ των οποίων και ο Περισσός. Άλλα με το ΑΚΕΛ και το «Κ» Κίνας όλα μελι γόλα...

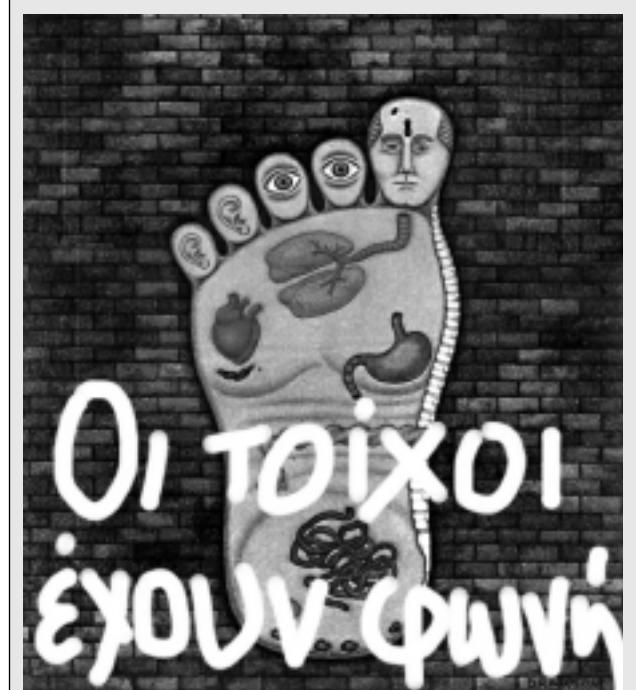
◆ Να (ξανα)διαβάσουμε την «Ταξική βία στην Αμερική» του Λ. Ανταμίκ.

◆ Ανθήλη: Ε, όχι και παλεύετε KAI για τους μπάτσους, ρε συμπατριώτες!

◆ Νάτος και ο ΣΥΡΙΖΑ υπέρ της «αυτοδιαχείρισης» (avg.gr, 13-2-13).

◆ Καναλάρχιδες

Βασίλης

◆ Δημοκρατία, Αλληλεγγύη, Κοινωνική Δικαιοσύνη – Η Αριστερά απαντά στη στρατηγική της έντασης – Δευτέρα, 11 Φεβρουαρίου 19:30, Θέατρο ΑΚΡΟΠΟΛ – Ομιλητές: Νίκος Παρασκευόπουλος, καθηγητής Νομικής ΑΠΘ – Αριστερής Μανωλάκος, δημοσιογράφος – Γιώργος Κιμούλης, σκηνοθέτης/θετοποιός – Αλέξης Τσίπρας, πρόεδρος ΚΟ ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ – ΣΥΡΙΖΑ – ΕΝΩΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ (αφίσα)

Το όνομα του Τσίπρα ήταν γραμμένο με γράμματα διπλάσια σε μέγεθος και πάχος απ' αυτά των υπόλοιπων ομιλητών. Μεγαλύτερα ακόμα και από τα γράμματα με τα οποία ήταν γραμμένο το θέμα της εκδήλωσης. Προεδράρια είναι αυτή, όχι παιξέ-γλασε. Ο Κιμούλης, όμως, υπό ποια ιδιότητα κληθήκε; Πριν από μερικές μέρες, αναφέρομενος στη διαπόμπευσή του από μεριδια των ΜΜΕ για τη σύλληψή του για χρέη προς το Δημόσιο, υποστήριζε ότι τον κυνηγούν γιατί ποτέ δεν μπήκε σε κλίκες και κόμματα. Μήπως η αναγρέουσή του σε ομιλητή μιας κεντρικής εκδήλωσης του ΣΥΡΙΖΑ είχε και κάποιον άλλο συμβολισμό; Οτι και η δίωξη Κιμούλη για χρέη προς τη Δημόσιο, επαναλαμβάνομενη) εντάσσεται στη «στρατηγική της έντασης»; Ολ' αυτά, βέβαια, είναι δευτερεύοντα. Το κύριο είναι το ίδιο το θέμα της εκδήλωσης. Θέμα που ενώ από την αφίσα φαίνεται σχετικά ακατανόητο ή παραπέμπεται σε άλλους συνειρμούς (σε κάποιους για παράδειγμα φάνηκε πως ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε εκδήλωση ενάντια στην κρατική καταστολή), ξεκαθαρίστηκε πλήρως με την ομιλία του Τσίπρα. Τι είπε; Σε γενικές γραμμές, υποστήριζε ότι η κυβέρνηση χρησιμοποιεί τους φασίστες και την «τρομοκρατία» (η βία χωρίς πολιτικό και κοινωνικό πρόστιμο), για ν' αποκόψει τον ΣΥΡΙΖΑ από τη «μεσαία τάξη». Οπως είχε γίνει στην Ιταλία τις δεκαετίες του '60 και του '70. Φυσικά, δεν είχε γίνει αυτό στην Ιταλία. Αυτή είναι η ανάγνωση των αναθεωρητών του PCI, ομογάλακτων του ΣΥΡΙΖΑ, που στράφηκαν ενάντια στον εργοτικό και νεολαίστικο ριζοσπαστισμό (και βεβαίως ενάντια στις ένοπλες εκδηλώσεις αυτού του ριζοσπαστισμού, όπως εκφράστηκαν από μια σειρά οργανώσεις – και όχι μόνο τις Κόκκινες Ταξιαρχίες) με το επιχείρημα ότι ήταν κατευθυνόμενος από το ιταλικό «βαθύ κράτος», που καλλιεργούσε την ένταση για να εμποδίσει την άνοδο της «αριστεράς» στην εξουσία. Η ιστορία επαναλαμβάνεται είτε ως τραγωδία είτε ως φάρσα. Στη χώρα μας επαναλαμβάνεται ως φάρσα στο συγκεκριμένο ζήτημα, με τον Τσίπρα να προσπαθεί να μημθεί τον Μπερλίνγκουερ. Ο «ιστορικός συμβιβασμός» των «ευρωκομμουνιστών» της Ιταλίας ήταν κάτι καινούργιο εκείνη την εποχή. Εβαζε την ταφόπλακα στις ιστορικές παραδόσεις του ιταλικού κομμουνιστικού κινήματος, ολοκληρώνοντας την πορεία που χάραξε ο Παλμήρο Τολιάτι μετά το 20ό συνέδριο του ΚΚΣΕ, με την «αποστολινοπόιηση», την «ειρηνική συνύπαρξη» και τον «ειρηνικό δρόμο προς το σοσιαλισμό». Ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ δεν αποτελεί παρά ένα κακέτυπο του ΠΑΣΟΚ, ένας εκλογικός μηχανισμός, χωρίς κομματική δύναμη, που ούτε κατά διάνοια μπορεί να συγκριθεί με τα εκατομμύρια των ιταλών εργατών που είχε οργανωμένα στις τάξεις του το PCI. Τι προσπαθεί να κάνει η ομάδα Τσίπρα; Να περάσει πάστα θυσία τη «στραφή στο ρεαλισμό», δημιουργώντας ένα νέο μπατόπουλα: τη «στρατηγική της έντασης» που απειλεί να ρίξει τον ελληνικό λαό σε κάποιον τυχοδιωκτισμό, για να τοσκάνει την «αριστερά». Η οποία οφείλει να μη «τοσιμπήσει», οφείλει να καταφεύγει τ

Οικονομική Εξόρμηση

Η οικονομική
εξόρμηση
παρατείνεται

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Όύτε τη βδομάδα που διανύουμε ανέβασαν την ένταση της κινητοποίησής τους οι αγρότες. Περιορίστηκαν στον κλεφτοπόλεμο με τις δυνάμεις καταστολής, προκειμένου να διακόπτουν για μικρό χρονικό διάστημα την κυκλοφορία στην εθνική οδό.

Ακόμη κι αυτή η τακτική των αγροτών, όμως, θεωρήθηκε μεμπτή από την κυβέρνηση, η οποία έδωσε εντο-

σμένη βδομάδα είπαμε, πως αν οι αγρότες δεν επανακαθορίσουν τη στάση τους, που σημαίνει να βάλουν τέλος στον κλεφτοπόλεμο, θα συνεχιστούν οι καταστροφικές συνέπειες της ασκούμενης ανταγροτικής ΚΑΠ. Συνέπεις που, εκτός των άλλων, υποχρέωσαν εκατοντάδες χιλιάδες φτωχούς αγρότες να εγκαταλείψουν την αγροτική παραγωγή και να περιοριστούν στο

■ Μολονότι δεν ανέβασαν την ένταση

Χτυπήθηκαν από τα ΜΑΤ οι αγρότες

λή στα ΜΑΤ να σπεύσουν να καταστέλουν άμεσα την κινητοποίηση των αγροτών, προκειμένου να σταλεί το μήνυμα, ότι ούτε αυτές οι κινητοποίησεις είναι αποδεκτές από την κυβέρνηση και το κολύτερο που έχουν να κάνουν είναι να τα μαζέψουν και να γυρίσουν στα χωριά τους.

Την περασμένη βδομάδα, αναφερόμενοι στην «επίθεση φιλίας» της κυβέρνησης, με την ανακοίνωση των κυβερνητικών μέτρων προς τους αγρότες, είχαμε επισημάνει ότι αυτή η «επίθεση φιλίας» έχει αποδέκτες όχι τους ίδιους τους αγρότες, αλλά τους εργαζόμενους στις πόλεις, στα μάτια των οποίων επεδίωκε να εμφανίσει τους αγρότες σαν αδιάλλακτους, δεδομένου ότι οι εργαζόμενοι στις πόλεις δεν έχουν γνώσεις για την αγροτική οικονομία και έτσι δεν μπορούν να αξιολογήσουν τις κυβερνητικές εξαγγελίες και να τις συσχετί-

σουν με τα αιτήματα των αγροτών.

Με το χτύπημα των αγροτικών κινητοποιήσεων επιβεβαιώθηκαμε στην εκτίμησή μας. Η κοινή λογική λέει πως, όταν θέλεις πραγματικά να προσεγγίσεις κάποιους με τις προτάσεις σου, δεν τους επιτίθεσαι «δί」 ασήμαντον αιφορμήν», όπως είναι κατά τη γνώ-

μη μας η διακοπή της κυκλοφορίας στην εθνική οδό για μιαδύο ώρες. Αυτό το κόψιμο είναι «πταίσμα» και δεν δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στην κυκλοφορία επιβατών, εμπορευμάτων και γενικά στην καπιταλιστική οικονομία.

Και ερχόμαστε στον κλεφτοπόλεμο των αγροτών. Μιλάνωντας γι' αυτόν την περα-

προνοιακό βοήθημα που παίρνουν, χωρίς να παράγουν. Οι αγρότες περιορίστηκαν στον κλεφτοπόλεμο, μολονότι και οι ίδιοι αντιλαμβάνονται ότι με τον κλεφτοπόλεμο και τη σημερινή συμμετοχή των αγροτών στην κινητοποίησης δεν έχουν ελπίδες να ικανοποιηθούν ακόμη και τα πιο «αθώα» από τα αιτήματά τους.

Γί' αυτό και γίνονται κρίσιμα ορισμένα ερωτήματα. Θα αποφασίσει αυτό το σημαντικό κομμάτι των αγροτών να βάλει τέλος στο μονοπάλιο της βίας της αστικής τάξης και των κυβερνησών της; Θα αποφασίσει να πάρει την υπόθεση στα χέρια του, προβάλλοντας ταξικά αιτήματα, οικοδομώντας συμμορία με το προλεταριάτο και βάζοντας στη μπάντα τους αστοφιλεύθερους αγροτο-συνδικαλιστές που προωθούν τα συμφέροντα της πλούσιας αγροτικής και του κεφαλαίου;

27% η επίσημη ανεργία το Νοέμβρη

Στο 27% έφτασε η επίσημη ανεργία το Νοέμβρη του 2012, σύμφωνα με την Ερευνα Εργατικού Δυναμικού της ΕΛΣΤΑΤ, έναντι 26,6% που ήταν τον Οκτώβρη του 2012 και 20,8% που ήταν ένα χρόνο πριν. Ο λεγόμενος οικονομικά μη ενεργός πληθυσμός (στον οποίο περιλαμβάνονται και όσοι έπαψαν πια να αναζητούν εργασία) είναι πλέον σχεδόν ίσος με τους απασχολούμενους! Στους νέους μέχρι 24 ετών η επίσημη ανεργία έφτασε στο εφιαλτικό ποσοστό του 61,7%, ενώ η περιφέρεια Αττικής έχει πάρει πλέον τα σκήτητρα, ξεπερνώντας και την Ήπειρο, με ποσοστό ανεργίας 29%!

Περί προπαγάνδας

«Πρώτα θα συννεούστε και μετά θα μιλάτε». Αυτό είναι το μήνυμα που εκτέμπουν προς τα πολιτικά τους στελέχη της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ, μετά το θόρυβο που έσπασε απ' αφορμή τις δηλώσεις Διαμαντόπουλου, Μέργου και άλλων. Ο ΣΥΡΙΖΑ, μάλιστα, παραπέμπει τα στελέχη του στο Γραφείο Τύπου για «φροντιστήριο», όταν καλούνται να μιλήσουν σε κάποιο ΜΜΕ.

Οι κομματικές πγεσίες προσπαθούν να οχυρωθούν απέναντι στον πόλεμο προπαγάνδας της άλλης πλευράς. Εδώ δεν μας απασχολεί η εσωτερική λειτουργία των αστικών κομμάτων, αλλά αυτός καθαυτός ο πόλεμος προπαγάνδας. Είναι φανερό ότι τα επιπτελεία δουλεύουν με τη λογική του Γκέμπελς. Κι ας λένε το αντίθετο (ιδιαίτερα στο ΣΥΡΙΖΑ). Η διαφορά είναι ότι η ΝΔ σκαλίζει προσωπικές τοποθετίσεις στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ για να βρει στοιχεία που θα τα μεγεθύνει, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ παίρνει δευτερεύοντα ζητήματα της πολιτικής επικαιρότητας και τα αναγορεύει σε κύρια, για να κάνει πολεμική στη ΝΔ.

Και στη μια και στην άλλη περίπτωση έχουμε δημαγωγία για να πληγεί η άλλη πλευρά. Οταν για παράδειγμα ο Τσίπρας κάνει σημαία του τις δύθην αντιστάσεις του Ραχόι για να τον αντιπαραθέσει στον Σαμαρά, δεν κάνει επί της ουσίας τίποτα το διαφορετικό από αυτό που κάνει η ΝΔ όταν ψάχνει το facebook των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ για να φτιάξει «ιστορίες γι' αγρίους». Διότι, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει στο εσωτερικό του οπαδούς της ένοπλης επαναστατικής αντιβίας, έτσι και ο Ραχόι δεν είναι αντιστασιακός έναντι της Ευρωζώνης.

Γιατί, όμως, τα κομματικά επιπτελεία έχουν επιλέξει αυτή την πολιτική προπαγάνδας; Γιατί απευθύνονται σε ψηφοφόρους και όχι σε πολίτες (κατά την έννοια που έδωσε στον όρο ο αστικός διαφωτισμός). Πόσω μάλλον σε τάξεις και στρώματα που αγωνίζονται και διεκδικούν. Τι σημαίνει ψηφοφόρος; Σημαίνει ότι δεν ψάχνεται, δεν προβληματίζεται, δεν μελετά, δεν συγκρίνει, αλλά καταναλώνει με ευκολία την προπαγάνδα των κομματικών επιπτελείων και την προπαγάνδα των ΜΜΕ.

Βεβαίως, η αποπροσανατολιστική προπαγάνδα πάντοτε αποτελούσε όπλο των αστικών κομμάτων. Υπέρ-ξαν όμως περίοδοι που ο κόσμος βρισκόταν στο δρόμο, διεκδικούσε, αγωνίζόταν. Ήταν περίοδοι μεγάλων ζημώσεων, κατά τις οποίες το πολιτικό ενδιαφέρον ήταν οξυμένο και τα κομματικά επιπτελεία ήταν αναγκασμένα να προσέχουν την προπαγάνδα τους. Γ' αυτό και η προπαγάνδα δεν ήταν τόσο χοντροκομένη όπως είναι σήμερα, αλλά περιπλανιόταν σε πιο σύνθετες διαδρομές.

Λέγεται κατά κόρον ότι τα ΜΜΕ ασκούν καταθλιπτική κυριαρχία στην κοινωνία. Χωρίς να υποτιμούμε τη δύναμη των ΜΜΕ και τις νέες δυνατότητες που έχουν αποκτήσει, θα διαφωνήσουμε μ' αυτή την άποψη, γιατί παραβλέπει το βασικό παράγοντα, που είναι η υποχώρηση του κοινωνικού κινήματος, η απογοήτευση, οι αδρανειακές καταστάσεις. Αυτά είναι που επέτρεψαν στα ΜΜΕ να ασκούν καταθλιπτική κυριαρχία και στα επιπτελεία των αστικών κομμάτων να εκμεταλλεύονται αυτή την κυριαρχία με προπαγάνδα γκεμπελικού τύπου. Αντίθετα, όταν υπάρχει κοινωνική δραστηριοποίηση και οξυμένο πολιτικό ενδιαφέρον, η κυριαρχία των ΜΜΕ δεν είναι τόσο καταθλιπτική.

Υπάρχει, όμως, και τότε ένα πρόβλημα. Η κοινωνική δραστηριοποίηση και το οξυμένο πολιτικό ενδιαφέρον από μόνα τους δεν αρκούν, γιατί και τα ΜΜΕ και τα κομματικά επιπτελεία μπορούν να διαμορφώσουν ανάλογα την προπαγάνδα τους. Χρειάζεται να υπάρχει το αντίπαλο δέος, η επαναστατική προπαγάνδα και ζύμωση. Προπαγάνδα και ζύμωση που μπορεί να γίνουν αποτελεσματικές μόνο όταν απομακρύνονται από τη γενικολογία και τη συνθηματολογία και διεισδύουν στην ουσία των πραγμάτων. Μόνο όταν στηρίζονται στις ολόπλευρες πολιτικές αποκαλύψεις και στις αναλύσεις που δίνουν τη δυνατότητα ν' αποκομίζει ο δέκτης τους όχι μόνο πληροφορίες, αλλά αναλυτική και συνθετική ικανότητα, που του επιτρέπουν ν' αναπτύξει ταξική-επαναστατική συνείδησην.

Π.Γ.

Γραφτείτε
συνδρομητές
στην «Κόντρα»

Συνδρομές
Ετήσια 85 ευρώ
Εξάμηνη 45 ευρώ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65, ΤΚ 112 52, ΤΗλ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μπακατέλου 1 και Εγνατία, ΤΗλ-FAX 221898
<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤ